EVEL
ONE
PROCESSED
OCT 05 2005
GTU LIBRARY

MARCH 2004

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXIX, No. 3

RECEIVED
APR 15 2004
P.A.O.I. LIBRARY

SOLIA THE HERALD

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunza

STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

Lenten Journey Begins with a Nightmare in Ramallah, Maria C. Khoury, Ed.D. 3, 9
World Church News 4-5, 11
Dean Katsilas Ordained Deacon 6
The Diaconate in Christ Symposium 6
14th All America Council Committee Meets 7
On Fasting at Lent, Father Alexander Schmemann 7
Archpastoral Admonitions, Metropolitan Anthony Bloom 8
Reflections – Second Week of Great Lent, Cornelia M. Merchant 8
St. Philothea Project 9
OCMC Announces Three Mission Teams for Alaska 9
Scholarships Through the Romanian Orthodox Episcopate 10
AROY Cotillion 10
Financial Report 11
Third OCA Pastoral Conference 11
Parish Register 12-13
Attention Rotarians 13
Hierarchal Schedule 14
Solia Financial Report 14, 15, 16
Better to be Well Led than to Rule 15
Scholars, Practitioners Discuss Challenges of Holistic Healing 16

Romanian Section

Rolul Familiei Creştine În Ortodoxie, +Irineu, Episcop Vicar 17
Aniversarea a 20 de ani de la Sfinţirea Bisericii Sf. Treime din Miramar, FL, Participant 18
Filmul "Patimele Lui Hristos", Alexandru Nemoianu 19
A Fi Una Întru Hristos 19, 24
Păcatul Homosexualităţii, Dr. Thomas Brecht 20
Gravitatea Sodomiei sau a Homosexualităţii, Preot Prof. Dr. Ilie Moldovan 21, 24
Despre Post, Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu 22-23
Educarea Creştină a Familiei - Postul Paştelui, Maica Preoteasă 23-24

THE 100TH ANNIVERSARY OF ST. MARY ROMANIAN ORTHODOX CATHEDRAL CLEVELAND, OHIO

August 14-15, 2004

SCHEDULE OF EVENTS

Saturday, August 14

5:00 p.m. Parastas for all the blessed Founders of "St. Mary" Cathedral

Vespers of the Feast, Litia & Artoclasia

6:00 p.m. Social Hall — Reception & Video presentation

Sunday, August 15

8:30 a.m. Matins

9:30 a.m. Procession of the Entrance of His Eminence, Archbishop Nathaniel, visiting Hierarchs and clergy.

Hierarchal Liturgy. Responses by "George Enescu" Choir.

12:00 noon Thanksgiving Service

1:00 p.m. Refreshments and appetizers (Saxon Hall)

2:00 p.m. Festive Banquet

We invite all parishes, organizations and friends to plan to participate in, publicize and support this event.

COVER: An icon on glass (Scheii Brasov, Romania, 19th century) of Adam and Eve at the tree where the serpent deceived them, causing them to be cast out of Paradise. The tree is in the form of a cross, because just as through a tree, creation fell, so through a tree (the Cross), Jesus Christ raises up and saves all of creation. A hymn from the Sunday of the Expulsion of Adam from Paradise explains: "We were banished once, O Lord, from Paradise through eating from the tree; but you have led us back again, O my God and Savior, through your Cross and Passion. At the intercessions of your Mother, give us strength through this your Cross to keep the Fast in holiness and to worship your divine Awakening, the Passover of salvation."

Lenten Journey Begins with a Nightmare in Ramallah

By Maria C. Khoury, Ed. D.

It is not unusual to see Israeli soldiers outside my office window. Since they have re-occupied the Palestinian Territories in 2001, the Israeli army can attack anytime and any place. It is part of the instability and the unknowing that we try to accept every day. It can be a lovely sunny day with people at work and children in school, but within seconds it could turn into a nightmare if the Israeli army invades Ramallah like last Wednesday (25 Feb), making the following day look like World War Three happened. The soldiers will pull in with their armored jeeps and guns, and the Palestinian youth will start protesting their military presence by throwing rocks, resulting in another outbreak of violence supported by American taxpayers' dollars. And of course, innocent people always get hurt being in the wrong place at the wrong time.

Sometimes, however, we long for peace and for democracy, especially as we start this holy and glorious Lenten season walking the footsteps of Christ, we hope for a better future in this sacred land where Christ was resurrected. Many of us were exchanging our good wishes in person, on the phone, by email that this Lenten Season may grant all of us many fruits of the Holy Spirit. It was Ash Wednesday for the Latin Church. Fr. Ibrahim mentioned that less than ten people showed up for Mass, because they were scared to death to leave their homes.

It was the feast of St. Meletios for the Orthodox Church. Fr. Meletios of the Ramallah Orthodox Church spent his name day right outside the churchyard following the Divine Liturgy, because the army invaded the Convent and declared it a military zone. Even the Greek Consul general of Jerusalem attempted to help, but the Israelis have a reputation of not listening to anyone. I kept calling Fr. Meletios checking on him, and hours after hours I was completely shocked he was still outside.

I actually escaped from my office at about 2 p.m., demanding it was my international right to pass since I am the holder of a foreign passport. At first the soldiers insisted that it was a military zone and no one can pass, but finally the captain could see that I am an unarmed civilian with no threat to anyone. The soldiers raided my husband's building from 6 pm until midnight according to Issa who had stayed in one of the apartments with his three children, thinking it would be safer than trying to go back to the village of Taybeh. The children were scared to death, and it was an awful experience listening to shooting, gas bombs and sound bombs all night. The main heavy-duty multi-lock door was bombed open, and the pressure or the power of the explosion shattered all of the windows of four floors, leaving thousands of glass pieces scattered from the top to the basement, including damage to the elevator doors.

The next day, I picked up bullets off of my son's bed, since we also have an emergency apartment adjacent to the office to use for military closures. I kept thinking how grateful I am that Constantine was not in his bed. I thanked God and prayed all day. The door of the apartment had fifty bullet holes. First, I thought it was about 30, then out of curiosity I counted every one of them. As I was cleaning up the cement pieces and rumble off the floor, I was trying to imagine what had caused the soldiers to be offended that caused them to do all of this shooting. I can't imagine they did not like the beautiful icon of the ever-blessed Theotokos that I have on the wall or the picture of my daughter smiling. I figured it must have been the World Council of Churches (WCC) slogan: "End the Occupation."

I am so lucky that I have a great view of Ramallah on the third floor of my husband's building; thus, the soldiers selected to ransack my office while they were shooting at young men on the main street. The only problem is they also caused great damage to the Episcopal Church and compound standing right next to the building. Furthermore, they invaded the Medical Relief Offices across the street and evacuated the medical workers at gunpoint, affecting their ability to carry out their vital humanitarian roles. It is such a problem when soldiers need houses or offices as observation stations, causing the occupants at times to be locked up in bathrooms or outside for over eight hours. All types of bizarre stories have occurred during military invasions. We need these attacks to stop.

The reason the army invaded Ramallah was to protect the Israeli bank experts that wanted to enter three Arab Banks and download programs and bank account information. The bank employees were ordered at gunpoint to stop working but not turn off their computers. Over seven million dollars was reported missing from the banks following the invasion. People were panicked and had no idea what was happening. Now, doesn't this event reflect the type of democracy Israel is practicing?

In the last four years, I have witnessed how American tax dollars are used to completely destroy the Palestinian people, culture, education, economy and land itself, and how Israeli military policies create "suicide bombers." I have tried to bring awareness that military aid to Israel is not just being used for

Cont. on page 9

World Church News

First Orthodox church sanctified in Antarctica

MOSCOW (February 20, Interfax.ru) - Bishop Sergiyev of Posad Feogonst has sanctified the first Orthodox church built in Antarctica at a site that can be seen from 30 kilometers away, the external relations department of the Moscow Patriarchate told Interfax on Friday. Clergymen, polar explorers and pilgrims have already arrived in Antarctica to begin the sanctifying ritual, a representative of the department said.

"The church is large enough to hold thirty people," the source said. The church was constructed in Russia's Altai Territory of cedar and larch, which can resist Antarctic wind and cold.

Cathedral of the Nation's Salvation - Romania

Editura Traditie, February 28, 2004 - ...The Cathedral for the Nation's Salvation will be built in Carol Park in Bucharest on the place of the monument of the communist heroes, in a natural relation with the Grave of the Unknown Hero, the symbol of the sacrifice of the heroes of the Romanian nation for the faith, unity, liberty and prosperity of the nation... The building of the Cathedral will emphasise the beauty of the landscape. Unlike the other placements proposed, Carol Park, proposed by the Romanian Patriarchate ever since 1990 and approved by the Holy Synod and by the Church National Assembly, the supreme representative forum for millions of Orthodox faithful both from the country and from abroad, meets best the church requirements which stipulate that places of worship should be placed on clean silent places, better on a hill or high ridge. Carol Park also has an important liturgical function, as it is the closest point to the centre of the Romanian Patriarchate, from where processions can be organised at great religious and national holidays as well as at Church meetings. Besides, the terrain on which Carol Park was arranged at the beginning of the last century used to belong to the Metropolitan See of Wallachia, since the middle of the 17th century, having been well cared for by Metropolitan Filaret (1792–1793), whose name remained in the local toponymy till now: Filaret Hill and Lake. The Romanian Patriarchate expresses its hope that the movement of the monument of the communist heroes will begin as soon as possible, in order to start the construction of the "Cathedral for the Nation's Salvation," dedicated to the "Ascension of the Lord – the Heroes' Day" and to "Saint Andrew, the Romanians' Apostle," accomplishing in this way the will of Patriarch Miron Cristea and of the other Patriarchs of the Romanian Orthodox Church, and meeting the desire of the Orthodox clergy and faithful, proved by the many letters and donations to support this initiative. The Romanian Orthodox Church, raised to the rank of Patriarchate in 1925, has not had a corresponding Cathedral so far, as all the eparchies in the country and the other sister Orthodox Churches, since the present Cathedral on the Patriarchate Hill belongs in fact to the Archdiocese of Bucharest and to the Metropolitan See of Muntenia and Dobrogea....

Fire Guts Medieval Monastery

Kathimerini.com, March 5, 2004 - The 800-year-old Serbian monastery of Hilandari on Mount Athos was ravaged by a fire that broke out early yesterday morning and destroyed a large section of the complex, including 17th and 18th century frescoes. None of the 25 resident monks - all Serbs - were hurt, while the monastery's medieval heirlooms and holy relics were evacuated from a secret chamber with the help of ex-army special forces soldiers from a neighboring Greek monastery who rappelled down the 30-meter-high walls with ropes. The fire at Hilandari - the northernmost of the 20 monasteries on the Athos peninsula - broke out at around 1 a.m. Stormy seas off Mt Athos prevented fire brigade forces stationed at Ierissos, Arnaia and Polygiros in Halkidiki from arriving on the spot until after dawn, by which time the monks had safely removed most of the heirlooms. After efforts that lasted several hours, some 60 firemen managed to bring the blaze under control while at the same time preventing the flames from spreading from the northeastern wing to the monastery church and the refectory with its 14th century frescoes. However, according to an announcement by the Serbian Orthodox Church, the gutted sections included the abbot's cell, the guest rooms - which had been built in 1821 and recently renovated - and the White Residence, erected in 1598, which was under general restoration. Greek officials said four chapels - with 17th and 18th century frescoes - were also destroyed.... The fire is believed to have broken out in the abbot's dwelling, and was probably started by an electric heater.... The monastery contains a rich collection of icons and medieval heirlooms dating from the 11th century, as well as one of the most important collections of Slavic manuscripts in the world. Founded in 1198 by former Serbian ruler Stefan Nemanja (1132-1200) and his youngest son, Rastko - who both became monks and were canonized as Saints Simeon and Sava - following a grant by Byzantine Emperor Alexios III, Hilandari is one of the holiest Serbian sanctuaries. Serbian Premier Vojislav Kostunica, who visited Hilandari last summer, pledged to help restore the ravaged complex, while Serbian television appealed for donations....

Patriarch Appoints Non-Turkish Clerics

ISTANBUL (The Associated Press, March 2, 2004)- Ecumenical Patriarch Vartholomaios I, the spiritual leader of the world's Orthodox Christians, has radically shuffled the council governing his church by appointing foreign clerics for the first time in more

than 80 years, officials said yesterday. All 12 seats on the Holy Synod, based at the Patriarchate in Istanbul and responsible for leading the Church and electing future patriarchs, had been held by Turkish citizens since 1923, when Turkey became a republic. The new appointments give half the seats to foreign nationals, an official from the Ecumenical Patriarchate said. The appointments, which went into effect Monday, include Archbishop Demetrios of the Greek Orthodox Archdiocese of America and Gregorios, the Archbishop of Great Britain. Four citizens of neighboring Greece were also named, the official said on customary condition of anonymity. Vartholomaios is considered the first among equals among Orthodox patriarchs and directly controls several Greek Orthodox churches around the world, including the Archdiocese of America. Turkey only recognizes him as the religious leader of its tiny Greek Orthodox minority. The appointments come as Vartholomaios, an ethnic Greek and Turkish citizen, is faced with a dwindling pool of candidates with Turkish citizenship to fill key clerical posts in Istanbul. The announcement could spark criticism in this predominantly Muslim but secular country, where the activities of the Patriarchate are monitored with suspicion by the State. Turkish authorities keep close tabs on religious institutions in Turkey; the activities of the high-profile Patriarchate and its close ties with Turkey's traditional rival Greece are of special concern. Turkish nationalists frequently criticize the patriarch's claim to be "first among equals" of Orthodox patriarchs, his visits abroad, and relations with neighboring Greece. They also say it ignores the authority of the Turkish government. The church official said the Patriarchate had recently notified Turkish authorities about the new appointments, and that they had approved them. However, a Turkish official, also speaking on condition of anonymity, denied that the Patriarchate had received permission for the foreign appointments to the Synod. Turkey faces pressure from the European Union to expand the religious rights of minorities such as Greeks and implement other human rights improvements as part of its bid to join the bloc. Vartholomaios has long sought to ease a requirement by Turkey that patriarchs be Turkish citizens, saying there were increasingly few in Turkey qualified to succeed him. That requirement has not been changed, the Patriarchate official added. Demetrios's appointment also comes amid a church power struggle in the United States, with prominent parishioners demanding greater self-governance for the American Church from the hierarchy in Turkey. The Archdiocese of America welcomed the restructuring. "The important thing as far as we are concerned is that there will be a direct voice in the Holy Synod from outside Turkey," said spokesman Nikki Stephanopoulos. Last month, prominent parishioners filed suit at the New York State Supreme Court, claiming the Church Hierarchy imposed a new governing charter last year without approval from delegates at a national Clergy-Laity Congress, as required. Vartholomaios is scheduled to pay a visit to New York and New Jersey later this month. The Patriarchate in Istanbul dates from the Orthodox Greek Byzantine Empire, which collapsed when the Muslim Ottoman Turks conquered the city in 1453.

- By James C. Helicke

Archimandrite Tikhon [Mollard] Consecrated to Episcopacy

SOUTH CANAAN, PA [OCA Communications] — His Beatitude, Metropolitan HERMAN presided at the consecration of Archimandrite Tikhon [Mollard] to the episcopacy at Saint Tikhon of Zadonsk Monastery here on Saturday, February 14, 2004. Archimandrite Tikhon was elected to the episcopacy by members of the Holy Synod of Bishops at their October 2003 session. On the eve of the consecration Divine Liturgy, the canonical election of Archimandrite Tikhon as Bishop of South Canaan and Auxiliary to Metropolitan Herman was held in the monastery church of Saint Tikhon of Zadonsk. Concelebrating with Metropolitan Herman at the consecration Liturgy were His Beatitude, Metropolitan Theodosius, retired Primate of the Orthodox Church in America; His Eminence, Archbishop Kyrill of Pittsburgh and Western Pennsylvania; His Grace, Bishop Seraphim of Ottawa and Canada; His Grace, Bishop Nikon of Boston and the Albanian Orthodox Archdiocese; and His Grace, Bishop Demetrios of Xanthos, Auxiliary to the Greek Orthodox Archdiocese of America. Over 20 clergy from the OCA, the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America, and the Orthodox Church of Russia also concelebrated at the Liturgy. Following his consecration to the episcopacy, Bishop Tikhon ordained Deacon Justin Hewlett to the Holy Priesthood and Subdeacon David Mezynski to the Holy Diaconate. Bishop Tikhon was born in Boston, MA on July 15, 1966.... In 1988 he received a Bachelor of Arts degree in French and Sociology from Franklin and Marshall College, Lancaster, PA, after which he moved to Chicago. In 1989 he was received into the Orthodox Church from the Episcopalian Church and, in the fall of the same year, he began studies at Saint Tikhon Seminary. The following year he entered the monastic community at Saint Tikhon Monastery as a novice. After receiving his Master of Divinity degree from Saint Tikhon Seminary in 1993, he was appointed instructor in Old Testament at the seminary. He subsequently served as Senior Lecturer in Old Testament and taught Master level courses in the Prophets and the Psalms and Wisdom Literature. He also served as an instructor in the seminary's Extension Studies program, offering courses in the lives of the Old Testament saints, the liturgical use of the Old Testament, and the Old Testament in patristic literature. Archimandrite Tikhon collaborated with Igumen Alexander (Golitzin) in the publication of "The Liv-

Cont. on page 11

Dean Katsilas Ordained Deacon

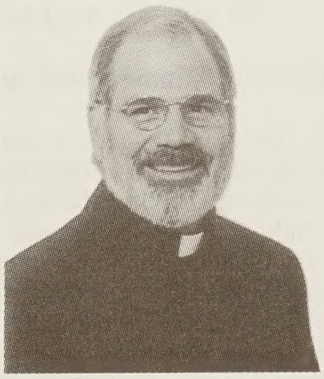

Fr. Deacon Dean Katsilas

On Sunday, February 15th during the Pontifical Divine Liturgy, Subdeacon Constantine Katsilas was ordained into the Holy Diaconate in Christ through the laying on of hands by His Eminence Archbishop Nathaniel for the St. Raphael of Brooklyn Orthodox Mission Parish in Detroit.

Concelebrating at this liturgy were Very Rev. Archimandrite Dr. Mihail Filimon, Abbott of Holy Ascension Monastery, Very Rev. Constantin Tofan, Director of Missions for the Episcopate, Rev. Fr. Leo Copacia, Parish Priest of St. Raphael, Archdeacon David Oancea, Hierodeacon Justin Stoian, Subdeacon Robert Aaron Mitchell, Subdeacon John Bogdan, Executive Director of St. Andrew Center, and Reader/ Sexton George Christopulos.

Immediately following the Divine Liturgy, a festive congratulatory banquet was held in the Fellowship Hall of St. Andrew Center. In attendance were Very Rev. Fr. Laurence Lazar, Dean of the Michigan Deanery and Preoteasa Anita Lazar and members and friends of the Katsilas Family who traveled from the Pittsburgh, PA area and Windsor, Canada. This banquet was sponsored by the Parish of St. Raphael and was under the Chairmanship of Subdeacon Robert Aaron Mitchell who did an outstanding job and acted as Master of Ceremonies. The Parish Council secretary, Ms. Chrystina Demopoulos accorded the official congratulations of the Parish to Deacon Dean and presented him with an inscribed copy of *"The Bible and the Holy Fathers of the Orthodox Church"* as a permanent memento from our parish.

Fr. Deacon Dean has been married to his lovely wife Patricia for 29 years, and they have been blessed with three sons: Zachary, Nicholas and Michael. Patricia is the director of our Catechetical School, and their sons Nicholas and Michael have been faithful altar servers since they joined the church.

Fr. Deacon Dean was born in Forest Hills, PA, the son of Nicholas and Fofo Alepou Katsilas on March 10, 1952. He began his formal education in Forest Hills, PA graduating from Churchill High School. He earned a Bachelor of Science in Biology from Penn State University and also earned his Master of Science in Environmental Science from State University of New York. During his pursuit of his Master's, he also worked as a teaching assistant for a course in Anatomy and Physiology. In 1991, he and his wife Patricia started Zee Medical Service in Windsor, Ontario, a small business which distributes first aid and safety supplies.

Because of his growing love for the Holy Orthodox Church, Deacon Dean became more interested in higher spiritual pursuits and enrolled in the late lay vocation St. Stephen's course of study of the Antiochian Archdiocese. In this connection, he matriculated in the Antiochian House of Studies Orthodox Theology Program courses in Ligonier, PA and successfully completed the three year program requirements on the 4th of September, 2003. He continues his pursuit of his Master's with the submission of his required thesis.

Upon joining the St. Raphael Parish under the tutelage of his priest, Fr. Leo Copacia in September 2002, he served the altar of St. Raphael and was eventually tonsured as a Reader and blessed as a Subdeacon on March 2, 2003 by His Eminence Archbishop Nathaniel. During his tenure at the parish up until this date, he also completed a special Reader's Program, Vespers and Matins classes with His Eminence as instructor and a special 8-week Cantor's class.

The small parish of St. Raphael of Brooklyn is extremely proud of this achievement by one of their members who is truly dedicated to the propagation and perpetuation of the Holy Orthodox Church in the English language. His presence in our parish will enhance our opportunity to reach out into the community and provide required religious education to our parishioners and potential converts. He is worthy!

"The Diaconate in Christ"

Symposium on the holy diaconate for deacons, diaconal candidates and observers

Hosted by St. Seraphim's Cathedral and the Diocese of the South

Panelists: Archbishop DMITRI, Fr. John Anderson, Fr. Seraphim Hipsh, Archdeacon Vsevolod Borzakovsky, Protodeacon Patrick Gleason, Deacon David Mascarenas.

November 12-14, 2004

Symposium Registration

Registration Fees:

$50.00 for Deacons and Diaconal Candidates
$35.00 for Observers

Please make checks payable to St. Seraphim's Orthodox Cathedral and remit registration form to P.O. Box 191109, Dallas, TX 75219-1109. For more information contact: Fr. Seraphim Hipsh at 214-528-3741 or Dn. David Mascarenas at 505-833-5454.

14TH ALL AMERICA COUNCIL COMMITTEE MEETS

Representatives of Romanian Episcopate Parishes Participate

Members of the Local Organizing Committee for the Council to be held in Toronto, Ontario on July 17-22, 2005, with His Grace, Bishop Seraphim and V. Rev. Robert Kondratick (OCA Chancellor) include Rev. Fr. Ioan Bunea (St. George, Toronto), Avram Srbu (St. John, Kitchener) and Dan Chirtu (St. George, Toronto).

ON FASTING AT LENT

By Father Alexander Schmemann

Satan came to Adam in Paradise; he came to Christ in the desert. He came to two hungry men and said: eat, for your hunger is the proof that you depend entirely on food; that your life is in food. And Adam believed and ate; but Christ rejected that temptation and said: man shall not live by bread alone but by God. By doing this, Christ restored that relationship between food, life and God which Adam broke, and which we still break every day.

What then is fasting for us Christians? It is our entrance and participation in that experience of Christ Himself by which He liberates us from the total dependence on food, matter, and the world. By no means is our liberation a full one. Living still in the fallen world, in the world of the Old Adam, being part of it, we still depend on food. But just as our death – through which we still must pass – has become by virtue of Christ's Death a passage into life, the food we eat and the life it sustains can be life in God and for God. Part of our food has already become "food of immortality" – the Body and Blood of Christ Himself. But even the daily bread we receive from God can be in this life and in this world that which strengthens us, our communion with God, rather than that which separates us from God. Yet it is only fasting that can perform that transformation, giving us the existential proof that our dependence on food and matter is not total, not absolute, that united to prayer, grace, and adoration, it can itself be spiritual.

All this means that deeply understood, fasting is the only means by which man recovers his true spiritual nature. It is not a theoretical but truly a practical challenge to the great Liar who managed to convince us that we depend on bread alone and built all human knowledge, science, and existence on that lie. Fasting is a denunciation of that lie and also the proof that it is a lie. It is highly significant that it was while fasting that Christ met Satan and that He said later that Satan cannot be overcome "but by fasting and prayer." Fasting is the real fight against the Devil because it is the challenge to that one all-embracing law which makes him the "prince of this world." Yet if one is hungry and then discovers that he can truly be independent of that hunger, not be destroyed by it but just on the contrary, can transform it into a source of spiritual power and victory, then nothing remains of that great lie in which we have been living since Adam.

*Excerpted from **Great Lent**, SVS Press, 1-800-204-2665.*

APRIL ISSUE DEADLINE
March 19

Especially with its being Great Lent, I have been deeply troubled by the grossly irreverent talking that goes on during Divine Liturgy. It is even more pronounced afterward, while the Thanksgiving Prayers are being read, as the faithful come forward to venerate the Holy Cross. I was heartened to find the following Pastoral Letter that the blessed Archbishop Anthony Bloom himself felt impelled to address to the faithful of his parishes. Nothing I might write could better express what our grandparents understood like second nature — that entry into the church involves our "laying aside all earthly cares," as the Cherubimic Hymn puts in.

— A Concerned Parishioner

Archpastoral Admonition

Our church was a place where people could find quiet and silence; not only the silence of people who would not talk, but the deep silence of souls that were standing face to face with God.

In the last year this has changed, and many people have told us — not only the old members of the congregation, but people coming from Russia have told us how disappointed they were at the change that had occurred here in the last couple of years.

People come into the church, and instead of standing by the door and realizing where they are — being there like the publican who felt he was unworthy of entering the temple of God —- they enter, buy candles and begin to walk about irrespective of the moment of the Liturgy.

So, I not only make an appeal — I tell you with all the conviction and all the authority vested in me, that this is inadmissible.

These people who come to church must come to meet the Lord God; and the moment you are within these walls, you are in the place where two or three are gathered in His Name and He is in their midst.

Unless you learn silence, unless you do not treat the church as a place where you can move about looking at icons in a distracted way, you never enter into communion with God; and in that case, there is no space for anyone to come and receive Communion out of emptiness of soul.

So, be aware of this. Take my words seriously. If it is only if we learn to be deeply silent in the presence of God, worshipfully silent, silent before the greatness of the One who has died for us but Who has risen to give us His life, that we can take part in the Liturgy, in the prayers, and also in Communion.

May God guide all of us, not only lay people, but priests, servers, all of us, into that deep silence of the soul where we can commune with one another, because we are all in communion with the living God. Amen.

+Metropolitan Anthony Bloom [entered into blessed repose in the Lord on August 4, 2003]

November 6, 1994

Reflections

Second Week of Great Lent

The next day Jesus decided to go to Galilee. He found Philip and said to him, "Follow me." Now Philip was from Bethsaida, the city of Andrew and Peter. Philip found Nathanael and said to him, "We have found him about whom Moses in the law and also the prophets wrote, Jesus son of Joseph from Nazareth." Nathanael said to him, "Can anything good come out of Nazareth?" Philip said to him, "Come and see." When Jesus saw Nathanael coming toward him, he said of him, "Here is truly an Israelite in whom there is no deceit!" Nathanael asked him, "Where did you get to know me?" Jesus answered, "I saw you under the fig tree before Philip called you." Nathanael replied, "Rabbi, you are the Son of God! You are the King of Israel!" (John 1:43-51)

Great Lent is a time in which God invites us leave the things of this world behind and follow Him. Although we are members of the Body of Christ, we need to strengthen our connection to Him. We need to be refreshed and find encouragement. Even though we allow ourselves to get caught up in iniquities and sins, through the grace of God, and by His death and resurrection, we can become pure and clean. There is hope. All we have to do is accept His invitation and ***"come and see."***

When we use Great Lent as a time for honest reflection, heartfelt confession of the truth, and preparing to "draw near in love and faith" and partake of His Body and Blood, He will say to us as He did when He saw Nathaniel coming toward him, ***"Here is truly an Israelite** [one of my own] **in whom there is no deceit!" (John 1:48).***

Because we are human, we will be weak. Because we are human, we ask for and need reassurance. We don't always accept through faith and trust that He is with us, but we need and ask for proof that He is with us. If we are open to His grace, we will be able to see Him in all that is. We will be able to say, "Rabbi, you are the Son of God! You are the King of Israel!" (John 1:49) The more open we are to His grace, the more we will be able to see and understand. The true extent of His love and mercy are incompressible, but He will reveal Himself to us as much as we are ready and able to bear, in His time, and for His purpose and glory. All we need to do is be steadfast in our Faith.

Cornelia M. Merchant

The Prayer Upon Entering a Church

I rejoiced when they said to me, "Let us go up to the House of the Lord."
I enter your House with thanksgiving, O Lord, and worship in your Holy Temple in fear of you.
O Lord, guide me in your righteousness; direct your path before me so that unhindered,
with a pure heart and an upright spirit, I may glorify one Godhead:
+Father, Son and Holy Spirit. Amen.

St. Philothea Project

We all have special recipes for dinners and dishes just for this time of the year. But do you have a special program of almsgiving during this season? Do not say, "We cannot afford almsgiving". God knows all your needs and will abundantly supply you with what you need according to His riches. God sees your purses and wallets and how much you withhold from your brothers, telling them to come back tomorrow. Can you purchase heaven by any other means than by giving directly to God?

The Saint Philothea Project presents to you the faces and hands of the orphans, widows, and other poor in Romania and Eastern Europe.

A man is not saved by having once shown mercy to someone, although, if he scorns someone but once, he merits eternal fire. For 'hungered' and 'thirsty' is said not of one occasion, not of one day, but of the whole life. In the same way, 'you gave me meat', 'you gave me drink', 'you clothed me', and so on, does not indicate one incident, but a constant attitude to everyone. Our Lord Jesus Christ said that He Himself accepts such mercy from His slaves (in the person of the needy). Archimandrite Sophrony

Only ten dollars ($10) will buy enough food for a family's feast with some left over. Fifty dollars ($50) buys the daily food for a canteen for people who ride trains across the coutry at night because they have no other warm place to sleep. Only ten dollars ($10) will buy underclothing for children who have none.

When you fast and are nourished with abstinence, do not store the leftovers for tomorrow, but, as the Lord became poor and enriched us, feed someone who does not want to be hungry, you who hunger willingly. Then your fast will be like the dove that brings and joyfully proclaims salvation to your soul from the flood. St. Gregory Palamas

The Saint Philothea Project awaits the opportunity to carry your alms and support for the poor to Romania, by God's grace, departing on Bright Monday so that all may make the most of the Great Fast and rejoice in the Pascha of the Lord.

***Contact:* Saint Philothea Project, 2004 E. Whitmer St., Decatur, IL 62521, (217) 433-0827, www.Saint Philothea.org.**

OCMC Announces Three Mission Teams for Alaska

ST. AUGUSTINE, FL — This summer, three Orthodox Christian Mission Center (OCMC) Mission Teams will be serving in very different ways in America's Holy Land, Alaska. More than two hundred years ago, the first Orthodox missionaries landed in the New World, on the shores of Alaska. Twenty-six people will have the opportunity to make a pilgrimage to this historic land and serve the Church in an important way by participating on an OCMC Mission Team to Alaska this year.

One of the Mission Teams will venture to Spruce Island to join local monastics in much-needed restoration work on a historic chapel. Spruce Island is where St. Herman of Alaska chose to live for more than forty years and where many miracles happened. Imagine working to restore a church on the island where one of our greatest North American saints lived and dedicated his life to God and his people. The uniqueness of this experience of working side-by-side with local monastics and living in rustic cabins on this remarkable island will only be enhanced by the fact that the materials needed for this project will be transported by llamas. Ten people are invited to live this experience from June 15 to July 1, 2004.

Another Mission Team will be traveling to one of the most remote and isolated parts of Alaska, the Pribolof Islands, to host youth camps and offer catechism. This team is primarily a teaching team and needs ten people with a depth of knowledge about the Orthodox faith and an ability to share it. This Mission trip will also take place from June 15 to July 1, 2004.

The third Mission Team is a unique one-week dental care Team to Bethel on the Kuskokwim River. This team of six will provide oral health care from June 21 to June 27, 2004. Dentists, dental hygienists, and dental assistants are needed and encouraged to apply.

To find out about all of OCMC's Mission Teams for 2004, go to www.ocmc.org, where you will also find downloadable applications. Space is limited and applications are accepted on a first-come basis. For more information contact teams@ocmc.org or call the Mission Center at 1-877-GO-FORTH (463-6784).

Lenten Journey *Cont. from page 3*

"security," as Israel continues to innocently claim. I do feel like I am a voice in the wilderness, but when pure destruction takes place all around me, I am going to keep making noise about it. During this Holy Lenten Season, please pray for peace in Palestine. Through prayer, recognize and feel God's presence in your life with all of the blessings the Lord offers, no matter how great or small they might be. You are still better off than 3.5 million Palestinians that have no basic human rights.

Editor's Note: Maria Khoury is the author of two new books, Witness in the Holy Land and Christina Goes to the Holy Land.

Scholarships Through The Romanian Orthodox Episcopate (ROEA)

ARFORA Undergraduate Scholarship for Women

Two scholarships of $500 each may be awarded annually to women who have successfully completed the first year of a baccalaureate program at an accredited college or university. They must also be registered in the next year of their program of undergraduate study. These women must be voting communicant members of the ROEA. (Application Instructions below).

ARFORA - Martha Gavrila Scholarship for Women

One scholarship of $1,000 may be awarded annually to a woman who has completed a baccalaureate degree and has been accepted for graduate work at an accredited college or university. The applicant must be registered in a graduate program and must specify her coursed of study. She must also be a voting communicant member of the ROEA. (Application Instructions below).

APPLICATION REQUIREMENTS FOR ARFORA SCHOLARSHIPS

Besides the conditions listed above, the applicant must submit the following, which constitues a formal application: 1) Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate or Martha Gavrila Scholarship Committee at the address listed below: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character. 2) A photograph must be included with the above specified information. 3) A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards.

Send completed application by MAY 31, 2004 to: ARFORA Undergraduate (or) ARFORA - Martha Gavrila Scholarship, C/O 1920 KING JAMES PKWY APT 18, CLEVELAND OH 44145-3466.

Wm. R. Stanitz / AROY Scholarship

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, William Robert Stanitz, who met a tragic death in California. Two undergraduate scholarships of $1,000 each may be awarded annually. The applicant must be an active AROY member, a graduate of high school or a college student, or one who intends to enroll in a school or college of university level. The following constitutes a formal application: (a) a biographical history including family (b) educational background and grades (c) AROY and Church activities (d) extra-curricular interests or achievements (e) reasons why applying for the scholarship (f) photograph (g) letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish/AROY activities. All applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing. **Send completed application by MAY 31, 2003 to: WILLIAM R. STANITZ - AROY SCHOLARSHIP FUND, ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE, PO BOX 309, GRASS LAKE, MI 49240-0309.**

Dumitru Golea Goldy-Gemu Scholarship

Offers two undergraduate scholarships of $1,000 each, which may be awarded annually to undergraduate students of Romanian origin according to the established requirements and rules. The applicant must have completed high school or already be enrolled in college. **Application Deadline is MAY 31, 2003. Applicants may obtain requirements and forms from: GOLDY SCHOLARSHIP, ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE, PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309.**

Bujea Memorial Scholarship

One undergraduate scholarship of $500 may be awarded annually to a Canadian student who has successfully completed one year of an accredited Orthodox Theological Program or a Late Vocations Program. It is limited to those who either seek ordination into the priesthood or who wish to serve the Church in a more professional manner. The applicant must be a communicant voting member of the ROEA. **For application forms, write to: Bujea Memorial Scholarship Committee, PO Box 1341, REGINA SK S4P 3B8 CANADA.. Application deadline: MAY 31, 2003.**

AROY Cotillion

Attention:

All Young Ladies
Between the ages of 15-18

If you are interested in being a Debutante in the 2004 Grand Cotillion Ball to be held in Akron, Ohio on Sunday, September 5, 2004, please contact your local AROY chapter for information, go to www.aroy.org, or contact: Diane Kisbac, 2818 Sand Run Pkwy, Fairlawn, OH 44333 Phone: (330) 864-4425.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Audrey Huston, Michigan Center, MI $400.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Cleveland, OH $100.00
Anonymous $100.00
Anonymous $100.00
Mary Calugar, Warren, OH $50.00
Gordon Galbincea, Cleveland, OH $50.00
Mary Robosan, Shelby Twp., MI $50.00
Veta Buzas, Allen Park, MI $30.00
Mary Marcu, Granville, OH $25.00
Mary Nasea, Redford, MI $25.00

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

Sts. Michael & Gabriel, Sacramento, CA $4,350.00
Holy Resurrection, Hayward, CA $4,200.00
St. Nicholas, Troy, MI $3,000.00
St. Nicholas, Troy, MI (2003) $2,100.00
Sts. Michael & Gabriel, Palm Springs, CA $1,750.00
St. George, Dysart, SK $1,300.00
Holy Trinity, MacNutt, SK $650.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA $50.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

St. Mary Magdalena, Houston, TX $1,175.00
(Mission Assessment)
St. John the Hozevite, Denver, CO $500.00
(Mission Assessment)

GENERAL DONATIONS

National ARFORA $1,200.00
(2003 Camp Vatra)
National ARFORA $500.00
(2003 Preotese Retreat)
Mike's Market, Dearborn Hts., MI $100.00
Rodica Dicoi, Warren, MI $50.00
Fred & Patricia Klus, Wixom, MI $25.00
Michael & Liliana Schester, Macomb Twp., MI . $10.00
Mary Sekedat, Detroit, MI $2.00
Anna Serbu, Detroit, MI $2.00

MEMORIAM

Marie Farca, Yardley, PA $100.00
(IMO Peter Apostol) - Museum Fund
Veta Buzas, Allen Park, MI $25.00
(IMO Nick Buzas)
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL $25.00
(IMO Emil Ciontea)
Cocora & Hebert Families, Dearborn Hts., MI ... $10.00
(IMO Simioana David Tamayo - Mother)
Cocora & Hebert Families, Dearborn Hts., MI ... $10.00
(IMO Simioana David Petroi - Aunt)
Cocora & Hebert Families, Dearborn Hts., MI ... $10.00
(IMO Traile Ted Balan - Cousin)
Cocora & Hebert Families, Dearborn Hts., MI ... $10.00
(In honor of Sts. Simion & Anna)

HIERARCHS TRAVEL FUND

St. Mary, Calgary, AB $466.65
St. George Cathedral, Regina, SK $365.88
Eastern Orthodox Clergy Association,
Youngstown, OH $250.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN $100.00

CAMP VATRA HEALTH/ADMINISTRATION BUILDING

St. Nicholas, Alliance, OH $1,000.00
Rev. Fr. & Psa. Michael Lupu, Calgary, AB $50.00

VATRA CAPITAL IMPROVEMENTS FUND

John & Marie George, Regina, SK $50.00
(IMO John James George)

Third OCA Pastoral Conference

SOUTH CANAAN, PA [OCA Communications] — Saint Tikhon Monastery and Seminary will be the site of the third pastoral conference for clergy of the Orthodox Church in America, June 2-4, 2004.

With the blessing of His Beatitude, Metropolitan Herman and members of the Holy Synod of Bishops, the conference will be sponsored by the OCA's Department of Pastoral Life and Ministry.

The general theme of the conference will address the nature of Orthodox pastoral life in America in the 21st century. Presentations will be offered by Metropolitan Herman; members of the Holy Synod of Bishops; OCA clergy; and other speakers. In addition to formal sessions, a variety of pastoral issues will be explored in small group discussions and encounters.

Registration forms have been sent to all OCA clergy, together with housing information. Deadline for registration is May 10, 2004.

Additional information, including the final schedule of events, will be sent to all clergy in advance of the opening date.

For further information, contact the Very Rev. Alexander Garklavs, Chairman of the Department of Pastoral Life and Ministry, at 516/483-3649 or via e-mail at: pastorallife@oca.org.

World Church News

Cont. from page 4

ing Witness of the Holy Mountain," published by Saint Tikhon Seminary Press, by illustrating this classic book about Mount Athos. In 1995 he was tonsured to the Lesser Schema by His Eminence, Archbishop Herman, and given the name Tikhon, in honor of Saint Tikhon, Enlightener of North America and Patriarch of Moscow. Later that year he was ordained to the Holy Diaconate and Holy Priesthood at Saint Tikhon Monastery. In 1998 he was elevated to the rank of Igumen, and in 2000 to the rank of Archimandrite. In December 2002, he was appointed by Metropolitan Herman to serve as Deputy Abbot of Saint Tikhon Monastery.

Parish Register

BAPTISMS

Abeye, Hanna, daughter of Habtemichael & Asemrie Eyerusalem Abeye, Regina, SK. St. George Cathedral, Regina, SK. Godparent: Liya Gebreiziber.

Alesi, Cristopher Adrian, son of Adrian & Claudia V. Alesi, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Petru Lucut and Ioan Deac.

Anghel, Joshua Ovidiu, son of Ionut & Cosette M. Anghel, Hinsdale, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Adrian & Denisa Manciu.

Arustei, Rebecca Anais, daughter of Catalin N. & Daniela B. Arustei, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Camelia Georgeta Raduca and Stefan Vrabie.

Ashley, Alexandra Catherine, daughter of James D. & Yvonne V. Ashley, Pointe-aux-Trembles, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Rev. Fr. Ion Codrut and Ecaterina Vasilie.

Boiciuc, George, son of Gabriel & Maria C. Boiciuc, Naperville, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Iulian-Gabriel & Camelia Petruta Alexandrescu.

Burz, Bianca Nicole, daughter of Vasile & Maria L. Burz, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Nicolae Rus and Dana Scaunas.

Buzna, Maria Gabriela, daughter of Ciprian C. & Alexandrina M.C. Buzna, Guelph, ON. Holy Cross, London, ON. Godparents: Sorin & Monica Popovici.

Calugaru, Laura Emma, daughter of Silviu & Lucia M. Calugaru, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Artur & Mihaela Cosma.

Campbell, Bianca Georgia, daughter of Everton & Anca P. Campbell, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alexandra Fracea and Ionut Paduraru.

Cervone, Emma Katherine, daughter of Paul W. & Robin A. Cervone, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Christopher James Danjczek.

Coca, Victor Stefan, son of Florin & Mirela B.S. Coca, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Gheorghe & Mariana Dragusanu.

Cohan, Laura Jade, daughter of Laurentiu I. & Mirela M. Cohan, Barrie, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Stefan & Gianina Hrusca.

Cote-Cristea, Nicolas, son of Cristian Cristea and Claudia Cote, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Marin & Felicia Fanca.

Dan, Denisse, daughter of Ioan L. & Iulia A. Dan, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Ovidiu A. & Nicoleta Dancea.

Daniels, Arden Russell, son of Keith A. & Carol Suzanne M. Daniels, Moore, OK. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Stanco, Maria & Michele Giurovici.

Domaneantu, Dylan Adrian, son of Adrian & Mihaela L. Domaneantu, Mississauga, ON. Godparents: Nick & Marinela Eliopoulos.

Dusa, Andrei Daniel, son of Daniel & Raluca B. Dusa, Wixom, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Mihai & Nicoleta Pascutiu.

Fischer, Alexander Nicholas, son of Richard & Anne-Marie V. Fischer, Romeoville, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Stefan & Magdalena Mindea.

Gallegos, Destiny Victoria Eliza, daughter of Alfredo & Maria V.B. Gallegos, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Simona Bucur and Eleonora Pavel.

Ghelmegeanu, Brandon Clark, daughter of Dorin & Elena Ghelmegeanu, Glendale, AZ. St. John, Phoenix, AZ. Godparents: Silvia, Sabrina & John Brejea.

Iacoboaia, Briana Ellena, daughter of Gelu & Zenovia I. Iacoboaia, Philadelphia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Costel & Maria Mateiuc.

Ignat, Bogdan, son of Teddy & Margareta W. Ignat, Evanston, IL. Holy Nativity, Chicago, IL.

Jirebie, Matei Pavel, son of Gabriel & Ramona B. Jirebie, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Nicolae & Valentina Alic.

Labontu, Amy Claudia, daughter of Irineu T. & Cristina A. L. Labontu, Schaumburg, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Oana, Cornel & Simona Bescir.

Lajoie, Marc Olivier Toma Petru, son of Marc & Carmen P. Lajoie, Beaconsfield, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Adrian Ilinca & Hermina Popescu.

Lunt-Petricas, Nicolae, son of Paul & Khristine Lunt Petricas, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Danut Mitrus and Simona Trifan.

Marcu, Victor, son of Mihai & Victoria H. Marcu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Pavel & Elena Nutu.

Marginean, Ava Claire, daughter of Daniel M. & Cynthia J.W. Marginean, South Holland, IL. Godparents: Silvana Cristina Marginean.

Miloje, Nathaniel Cristian, son of Cristian S.P. & Kristina J.P. Miloje, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Dennis & Olivera Banda.

Mitici, David, son of Nestor & Zeljka T. Mitici, Ridgewood, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparent: Rajko Crnobrnja.

Muresan, Christian Ioan, son of Ioan & Maria D.T. Muresan, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparent: Nicoleta Crisan.

Picincu-Boily, Louka, son of Paul C. Picincu and Suzanne Boily, Laval, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Dragomir & Maria Tamas.

Plescan, Julia, daughter of John & Liliana M. Plescan, Wheeling, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Teodor, Lucia & Ioana Marta.

Popa, Briana Nicole, daughter of Alin & Clara S. Popa, Chicago, IL. Godparents: Traian & Maria Albulescu.

Popa, Marc Alexandre, son of Ovidiu & Sanda T. Popa, St. Laurent, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Petru-Ciprian & Oana Popescu.

Radu, Philip, son of Viorel & Ioana Radu, Woodbridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Valentin & Cecilia Preda.

Raicea, Anca Ioana, daughter of Ionel & Adriana S. Raicea, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Simona Chimet.

Randolph, Jackson Charles, son of Adam & Camelia D. Randolph, Glendale, AZ. St. John, Phoenix, AZ. Godparents: Dan & Livia Nitoi.

Rusu, Sophia, daughter of Daniel & Luise M.L. Rusu, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Ionel & Mioara Scotnotis.

Sandu, Nicole Ana, daughter of Neculai & Gabriela A.B. Sandu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Corneliu & Mihaela Balan and Constantin & Victoria Cova.

Scrumeda, Andrei, son of Ion & Liliana N. Scrumeda, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Petrus & Mariana Rozalia Danila.

Serban, Matthew Jonathan, son of Valentin & Loredana M. Serban, Centreville, VA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Costel & Maria Mateiuc.

Simon, Nicole Emma, daughter of Ferenc & Emilia M.K. Simon, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: George & Cristine Tsontzidis.

Stoica, Ioana Megan, daughter of Lucian & Maria H. Stoica, Falls Church, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Traian & Violeta Olteanu.

Tataranu, Andreea, daughter of Gabriel & Luciana S. Tataranu, D.D.O., QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Victor & Luiza Savulescu.

Toader, Cristian, son of Adrian & Pompilia Toader, Concord, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Petru & Cristina Csoma.

Todeasa, Sebastian Ioan, son of Sorin & Codruta Todeasa, Hamden, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Rev. Fr. Ioan & Psa. Daniela Lazar.

Vladescu, Ioana, daughter of Laurentiu M. & Andreea Vladescu, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: George & Georgeta Marinescu.

Zamrii, Vlad Gabriel, son of Cristian & Eliza D.G. Zamrii, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florian & Claudia Marinescu.

Zuican, Andrei, son of Gheorghe & Mihaela C.C. Zuican, Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Dan & Emilia Stanescu.

MARRIAGES

Alarakhia, Nasir Ioan and **Oana Alarakhia**, Orlando, FL. Sts. Michael & Gabriel, Orlando, FL. Godparents: Virgil & Cornelia Pantea.

Locascio, Dr. James Edward and **Helen Bucura Bjarnesen**, White Lake, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: Carmen Hofeller.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Farias, Jordan Davis, Woonsocket, RI. St. John the Baptist, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Onisie Morar.

Farias, Kayla Lynn, Woonsocket, RI. St. John the Baptist, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Onisie Morar.

Zerva, Stephanie Ann, Woonsocket, RI. St. John the Baptist, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Onisie Morar.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Chiacu, Nicholas V., 87. St. John the Baptist, Woonsocket, RI.

Custer, Anastasia, 91. St. John the Baptist, Woonsocket, RI.

Iacob, Marioara, 48. Annunciation, Montreal, QC.

Ioannou, Aurelia, 81. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI.

Mincu, Christina Michelle, Infant. St. George, Toronto, ON.

Ruptash, Peter, 80. Annunciation, Montreal, QC.

Sarbu, Gheorghe, 85. St. George, Toronto, ON.

Simoneau, Guy, 75. Annunciation, Montreal, QC.

Suboni, Elena, 83. Holy Cross, Alexandria, VA.

Vulpe, Ecaterina, 69. Holy Cross, San Jose, CA.

Zerva, John Lambri, 74. St. John the Baptist, Woonsocket, RI.

ATTENTION ROTARIANS

Project - Build a major medical center in Bucharest

On March 1-2, a meeting was held in Washington, DC regarding the proposed building of a **major regional medical center and teaching hospital in Bucharest, Romania**, comparable to the major US medical centers (such as Mayo, Cleveland Clinic, Johns-Hopkins, St. Judes, et al.)

SUMMARY: The project has much merit, and should garner the support of any person of Romanian nationality, Romanian-Americans, as well as Romanian's living abroad in the developed countries of the world. Additionally, the support from NGO's (non-governmental organizations) such as Rotary International, will be the focal point of fundraising to procure the modern equipment and supplies to make this regional medical center the finest in all of Europe. Coordinating the project through Counterpart International and Sister-Cities International will assure state-of-the-art technology assistance from the leading medical research institutions in the world.

Because of the importance of this project to the Romanian people, to the future of US and NATO troops that will be eventually stationed in Romania, and the Embassy staffs, we hope you will want to help us in this project in some manner and look forward to your comments and any publicity you can get the project. **IF YOU WOULD LIKE US TO COME SPEAK TO YOUR GROUP ABOUT THE PROJECT, PLEASE CONTACT US ASAP.**

Ed Mattson, President and Executive Director, Linda Mattson Wings of Hope Cancer Foundation, www.hopefromwings.org, (765) 473-9198.

HIERARCHAL SCHEDULE

January 1. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 4. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 5. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Presided at Vigil for feast of Theophany.

January 6. Rives Junction, MI. Dormtion Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Theophany.

January 11. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 12. Detroit, MI. Pastoral meetings. **Center for Orthodox Christian Studies.** Board Meeting.

January 17-18. Merrillville, IN. Descent of Holy Spirit. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Thanksgiving Service for safe return of the military. Winter Saints Banquet.

January 20. Detroit, MI. Center of Orthodox Christian Studies. Meeting with Ecumenical Group.

January 23-25. Winnipeg, MB. St. George. Saturday: Meeting with Church School children. Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Ordination into Diaconate of Clayton Michael Ungrin. Blessing of Readers: Spenser Esterbrook and Dean Ambrose Barnett. Festive Banquet.

January 30 – February 1. Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. Friday: Conference with Chairman of Department of Education, Rev. Fr. Ian Pac-Urar. **Saturday:** National Board meetings of ARFORA & AROY. Great Vespers for the feast of the Presentation. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 90th Anniversary of Parish.

February 2. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Presentation.

February 8. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

February 9. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. Board Meeting.

February 14. Southfield, MI. St. George Cathedral. Episcopate Council Meeting. **Evening: Detroit, MI. St. Raphael Mission.** Memorial Service. Great Vespers. Blessing of Iconostas.

February 15. Detroit, MI. St. Raphael Mission. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination to Diaconate of Constantine Katsilas. Banquet.

February 17. Lake Worth, FL. Orthodox Christian Laity Winter Meeting. Advisor.

February 20-21. Colleyville, TX. St. Mary. Friday: Preparation for church consecration. **Saturday:** Consecration of new church, concelebrated with His Eminence Archbishop Dmitri (OCA) and His Grace Bishop Irineu.

February 22. Dallas, TX. St. Seraphim Cathedral (OCA). Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with His Eminence Archbishop Dmitri. **Evening: Colleyville, TX. St. Mary.** Banquet.

February 28-29. Canton, OH. St. George. Hierarchal Divine Liturgy. **Evening:** Vespers for Sunday of Orthodoxy.

March 7. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

March 8. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. Board Meeting.

SOLIA

June 21, 2003 - March 10, 2004

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper ***Solia – The Herald:***

FRIENDS

National AROY	$1,200.00
V. Rev. Fr. Peter Gillquist, Santa Barbara, CA	$100.00
Lucian & Ioana Micu, North York, ON	$75.00
Rev. Fr. Mihaiu Resiga, Duluth, GA	$50.00
Anonymous	$50.00
Petru Rusu, Kanata, ON	$50.00
John & Kathleen Stanitz, Wheaton, IL	$50.00
Ion/Florica Geageac, Seattle, WA	$50.00
Jennie D. Babik, Struthers, OH	$50.00
Mary Banda, Dearborn, MI	$50.00
Emil Nelega, Hope, BC	$37.00
Maria Lascu, Calgary, AB	$36.26
Drs. Eleanor & John Bujea	$35.00
Manuela Cruga, Rochester Hills, MI (IMO Fr. Vasile Hategan)	$30.00
Nicolae Filipescu, Birmingham, MI (IMO Tita Filipescu)	$30.00
V. Rev. Nicolai Zelea, Hamilton, ON	$25.00
Sts. Constantine & Helen Mission, Lilburn, GA	$25.00
Vasile & Edith Moldovan, Henderson, NV	$25.00
Dr. Alexander Popescu, Forest Hills, NY	$25.00
Dr. Cynthia Barb, Uniontown, OH	$25.00
George & Elizabeth Oancea, Louisville, OH	$25.00
Valer & Elaine Luca, Boardman, OH	$24.00
Rebecca McMahon, Rochester Hills, MI	$20.00
Stephen & Ersilia Maximo, Philadelphia, PA	$20.00
Traian & Anuica Popa, Cleveland, OH	$20.00
Psa. Elisabeta Caplat, Windsor, ON	$20.00
Leo & Bonnie Giannoulis, Calgary, AB	$18.68
Norman & Lucretia Lantz, Akron, OH	$15.00
Marin Roman, Merrillville, IN	$15.00
Bobby & Florence Westerfield, Warren, MI	$15.00
Ion & Valentine Nan, Sun City, AZ	$15.00
Nicolae Stan, Jefferson, GA	$15.00
Mary Tilea, Canfield, OH	$15.00
Petar Keta, Middleburg Heights, OH	$15.00
Constantin Prisecaru, Wyoming, MI	$15.00
Ilie Gusan, Merrillville, IN	$15.00
Charles & Anne Rata, Canton, OH	$15.00
Mary Calugar, Warren, OH	$15.00
Maria Gergesco, Los Angeles, CA	$12.00
Helen A. Lewis, Johnson City, NY	$10.00
Susana Szabo, Lansing, MI	$5.00

Better To Be Well Led Than To Rule

We cherish our personal rights and freedoms. Given this cultural disposition towards prideful independence, it is difficult for us to listen to anything except our own voice. We risk becoming deaf to the proclamation of our heavenly Father: *"This is My beloved Son, in whom I am well pleased. Hear Him!"* (Matthew 17:5). Our personal opinion is so highly prized in our own eyes that it pains us to be attentive to words of the Holy Apostles. St. Paul teaches: "*Obey those who rule over you, and be submissive, for they watch out for your souls, as those who must give account*" (Hebrews 13:17). The Holy Gospels and Epistles do not share opinions; they reveal truth.

The Apostle Paul exhorts us to obey those who rule over us. Do we listen? Too often, we criticize our Hierarchs. Far from being submissive, we judge our Archbishop. In stark contrast, Saint Dorotheos of Gaza writes: "Nothing is more serious, nothing more difficult to deal with, as I say repeatedly, than judging and despising our neighbor. Why do we not rather judge ourselves and our own wickedness which we know so accurately and about which we have to render an account to God? Why do we usurp God's right to judge?"(Dorotheos of Gaza: Discourses & Sayings pp.132-133). Therefore, let us judge not, that we not be judged (see Matthew 7:1).

Ours is an age when everyone wants to rule; few wish to follow. This has not always been the case. In **A History of the Monks of Syria**, Theodoret of Cyrrhus (393-466 AD) writes, "This renown of his [Eusebius of Teleda] spread everywhere and drew all the lovers of virtue to him. Among those who came to him were the rams of the excellent flock of the most godly Julian the Old Man...When that inspired man reached the end of his life span and passed to the better life, James the Persian and Agrippa, hastened to the great Eusebius, thinking it better to be well led than to rule"(p. 53).

As strange as it sounds to our modern ears, there are those who understand something of the wisdom of seeking to be well led than to rule.

We have clergymen in our diocese that came from denominations that exalted personal rights and freedoms to such an extent that doctrine and morality became nothing more than a matter of relative opinion. In a flood of confusion, alternate language was preferred to the traditional Trinitarian baptismal formula. The commandments were abandoned for personal taste and the truth of the Gospel reduced to the lowest common denominator.

At the close of the Sermon on the Mount, we read the following passage: "*Therefore whoever hears these sayings of Mine, and does them, I will liken him to a wise man who built his house on the rock: and the rain descended, the floods came, and the winds blew and beat on that house; and it did not fall, for it was founded on the rock. But everyone who hears these sayings of Mine, and does not do them, will be like a foolish man who built his house on the sand: and the rain descended, the floods came, and the winds blew and beat on that house; and it fell. And great was its fall*" (Matthew 7:24-27).

If we follow our own individualistic, self-indulging, sinful nature, we are like the man who built his house on the sand. When the winds of confusion blow, the house will fall. Therefore, many from other Dioceses hastened to the omophorion of Archbishop NATHANIEL who as a successor of the Apostle rules a house built upon the Rock.

Saint Dorotheos of Gaza writes beautifully, "May God shelter us from the danger of being our own guides that we may be worthy to take the road our fathers took and pleased God" (Dorotheos of Gaza: Discourses & Sayings p. 129).

Thus, as we struggle to walk the road of repentance, thank God for his merciful kindness to us in giving us His Eminence NATHANIEL as our Archbishop.

Written on behalf of the faithful and clergy and monastic of Saint Mary's Romanian Orthodox church, Calgary, Alberta.

Solia *Cont. from page 14*

SUBSCRIPTIONS

Tiberiu Dianu, Washington, DC
Rebecca McMahon, Rochester Hills, MI
Charles Gish, Yucaipa, CA
Nick Gavrila, Yuba City, CA
Helen A. Lewis, Johnson City, NY
William Malcom Jr., Arcadia, CA
Dita Sandru, Southfield, MI
Mircea & Jamie Airinei, Hagerstown, MD
Rev. Daniel Donovan, Philipsburg, PA
Mioara Stefania Mindea, Highland Park, IL
David Fritz, Wilkes-Barre, PA
Catherine Jones, Philadelphia, PA
Narcis Anghel, Longmont, CO
John Szeerba, Harrisburg, PA
George Popoff, Oregon, OH
Gabriele Butu, Glendale, CA
Maria Beu, Lutz, FL
Olga Bicki, North Smithfield, RI
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ
Liviu Costin, Humble, TX
Maria Finley, Sacramento, CA
Protection of the Most Holy Theotokos Monastery, Miami, FL
Dr. Ion & Constanta Petrea, West Haven, CT
Karen Koertge, Wheaton, IL
Constantin Prisecaru, Wyoming, MI

Cont. on page 16

Scholars, Practitioners Discuss Challenges of Holistic Healing

The Center for the Study of World Religions at Harvard University and Hellenic College will host the conference *Holistic Healing in Byzantium* this May 7th-8th. The event, sponsored by the Center for the Study of World Religions at Harvard, a grant from the Lilly Endowment to Hellenic College, and the Metanexus Institute, invites scholars and practitioners to explore the relevance of Orthodox Christian approaches to healing for modern times.

Historically, Orthodox Christians have understood the human person as a psychosomatic unity of mind, body, and soul. Orthodox theologians and physicians therefore adopted a holistic approach to healing, integrating the disciplines of medicine, psychology, and religion. Monks were trained in theology and medicine; hospitals were built next to churches; and medicine was considered proof of God's philanthropy.

"Yet contemporary clergy and health professionals," according to Dr. John Chirban, Senior Fellow for the Study of World Religions at Harvard University and Director of the Institute of Medicine Religion and Psychology, "have been taught to focus on the specific parts of healing consistent with their training, largely neglecting healing of the whole person." As a result, contemporary Orthodox clergy and health practitioners are influenced by two conflicting perspectives about the role of science and faith: first, their faith, which espouses the holistic perspective and the psychosomatic understanding of the person; and, second, the healer's specialized training. Chirban added, "We are witnessing, today, a resurgence of interest in the holistic perspective towards health, yet professionals have to be shown how to make the connections concerning the relationships between body, mind, and soul."

Questions that will be addressed in this first conference of the Healing Initiative zero in on historical matters: What insights do Orthodox Christian approaches to healing have for treating the self as something not fragmented but whole? Can holistic models of healing, such as those practiced in Byzantium, be reconciled with the specialized approaches of today's healing disciplines? Annual conferences focusing on theological and contemporary issues will be held over the next two years of this three-year research endeavor.

This conference on *Holistic Healing in Byzantium* features leading scholars and health professionals presenting their research which addresses epistemologies and methodologies on healing, covering topics that range from the historical origins of the Byzantine hospital to current methods in Orthodox Christian healing. The presenters include Peter Bistolarides, M.D., surgeon; John T. Chirban, Ph.D., Th.D, professor of psychology at Hellenic College and clinical instructor at Harvard Medical School; Andrew Crislip, Ph.D., assistant professor of religion, University of Hawai at Manoa; Maria Evangelatou, Ph.D., fellow, Dumbarton Oakes; Rev. Nicholas Graff, director, St. Photios Shrine; Timothy Miller, Ph.D., professor of history, Salisbury University; Rev. Markos Nickolas, pastoral psychologist; Jeff Redigger, M.D., director of the Plymouth Clinic, McLean Hospital, Harvard Medical School; Susan Sered, Ph.D., director, The Healing Initiative, The Center for the Study of World Religions, Harvard University; James Skedros, Ph.D., associate professor of early Christianity and Byzantine history, Holy Cross School of Theology; Alice-Mary Talbot, Ph.D., director of Byzantine Studies at Dumbarton Oaks; and Rev. Nicholas Triantafilou, president, Hellenic College & Holy Cross School of Theology.

All events are free of cost and open to the public. On Friday, a roundtable discussion will follow the various presentations at the Center for the Study of World Religions at Harvard University; and on Saturday, at the Maliotis Cultural Center at Hellenic College, participating health professionals will discuss how those in various healing professions might apply the psychosomatic approach to modern healing methods.

In conjunction with this research, The Institute for Medicine, Psychology, and Religion (IMPR) is conducting a national survey of Orthodox clergy and health professionals in order to understand the full diversity of professional perspectives on holistic healing and faith in modern times. To participate in this study and to receive more information regarding the conference please write to:

The Healing Initiative: Byzantine Healing & Holistic Health, The Institute of Medicine, Psychology, and Religion, PO Box 380958, Cambridge, MA 02138, or contact: Tel. (617) 868-6557, Fax (617) 868-6550.

Solia *Cont. from page 15*

Violet Strauss, Aurora, IL
Gus A. Silagi, Aurora, IL
Georgeta & Stefan Tatu, Portland, OR
Ilona & Nicolas Deac, Naperville, IL
Richard Popovici, Marco Island, FL
Rev. Toma Stojshich, Brooklyn, NY
(Major) Edward Boyles, Tucson, AZ
Aurel & Veronica Branea, Banning, CA
Raymond Damian, Watkinsville, GA
Helen Powell, Teaticket, MA
John Marincas, Kendall Park, NJ
Jake Eisner, Togo, SK
M/M John De Mintici, Toronto, ON
George Galat, Burlington, ON
John C. Lazurek, St. Laurent, QC

Rolul Familiei Creştine În Ortodoxie

Ne aflăm în Duminica dintâi a Postului Mare, cea zisă ‹‹a Ortodoxiei›› - sau, cu formulare completă: ‹‹Duminica Ortodoxiei creştine›› (pentru că şi în alte religii – mozaică sau islamică – sunt intâlnite credinţe ‹‹ortodoxe››). Este un moment aniversar, deoarece în prima duminică a acestui Post s-a hotărât în anul 843 să se sărbătorească încheierea biruitoare a luptelor ce s-au purtat – dispute soldate chiar şi cu sânge vărsat (al ‹‹Mărturisitorilor›› pentru Hristos) – spre definirea completă a credinţei corecte – sau ‹‹dreptmăritoare›› (iar după termenii greceşti: ‹‹ortodoxă››).

Am putea spune că ne aflăm la prăznuirea cristalizării complete a credinţei adevărate, dar, totodată, şi la momentul în care sărbătorim delimitarea familiei celei mari a tuturor adepţilor adevăraţi ai Dumnezeului Celui Unul, cei care ne numim şi creştini, deoarece Cap al acestei Biserici este Mântuitorul Hristos. Dar putem continua: suntem cu toţii o imensă familie şi pentru că Harul Duhului Sfânt - lucrător prin Sfintele Taine şi ierurgii – ni se oferă spre realizarea personală şi colectivă; astfel, ne naştem fiecare la viaţa ‹‹în Hristos›› (prin Botez), dar ne împărtăşim cu toţii într-un singur Potir, avem servindu-ne acelaşi ‹‹slujitor al Bisericii lui Hristos››, prin a cărui mână sfinţită Hristos realizează şi unirea bărbatului cu femeia în familia creştină ortodoxă.

O imagine scumpă Sfinţilor Părinţi (ce au luptat pentru împlinirea în forme finale a credinţei creştine ortodoxe), prin care se subliniază identitatea termenilor "Biserică" (a noastră) şi "familie" (a noastră), este înţelegerea Bisericii precum o singură corabie ce poartă spre ţărmul mântuirii, împărăţia lui Dumnezeu. Aici, pe de o parte, se întâlneşte şi persoana şi colectivitatea; sau, aici este şi "oaia" cât şi "turma", care, separat şi împreună, auzind glasul Blândului Păstor, I-au urmat în "corabia mântuirii" spre a dobândi "păşunile Raiului". Dar, pe de alta parte, înţelegem din aceeaşi imagine, că nimeni nu poate ajunge dincolo de poarta Edenului ceresc decât dacă fiecare şi toţi împreună îşi îndeplinesc rolul bine stabilit de-a lungul întregii călătorii – adică de-a lungul întregii vieţi pământeşti. Căci în navigaţie, ca în orice angrenaj (uman sau mecanic), dacă cineva nu-şi îndeplineşte cu toată competenţa atribuţiile sale, nu se mai poate ţine calea dreaptă, ba chiar ambarcaţiunea se poate scufunda!

De fapt, pentru a realiza climatul optim spre desăvârşirea personală şi colectivă, fiecare creştin ortodox conştient trebuie să-şi îndeplinească conştiincios responsabilităţile. Cel ispitit de egoism ar putea pune întrebarea: "De ce trebuie să rămân la condiţia de slujitor şi să nu-i pun pe ceilalţi să-mi slujească mie?" Motivele sunt multe, dar să răpundem pe scurt: Mântuitorul însuşi a slujit mereu, ba chiar cu preţul vieţii – "Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească şi să-şi dea viaţa răscumpărare pentru mulţi" (Marcu X, 45); apoi, cel ce întreabă astfel, uită că tocmai din iubire slujim unul altuia şi lui Dumnezeu – precum arată toate poruncile la vremea despărţirii de ucenici, mergând spre Patimi: "Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit şi Eu pe voi. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să-şi pună pentru prietenii săi" (Ioan XV, 12-13); şi iarăşi: pentru incomensurabila răsplătire promisă – Domnul zice: "Sunteţi PRIETENII Mei dacă faceţi ceea ce vă poruncesc" (Ioan XV, 14), adică slujirea cerută anterior!

Iată, aşadar, că ceea ce stă la baza familiei creştine este tocmai slujirea altruistă, sau condiţia închegării şi propăşirii comunităţii creştine ortodoxe este realizarea unei continue întreceri în dovedirea iubirii ce purtăm celor de lângă noi! Ce frumos motiva un teolog creştin ortodox pasul care se face spre Sf. Taină a Cununiei: Scopul este (citez) "stabilirea unei stări desăvârşite în dragoste între soţi, ca să se împlinească reciproc, transmiţând unul altuia calităţile şi darurile care sunt proprii fiecăruia, înnobilându-se reciproc şi formându-se reciproc şi lucrând laolaltă la îndeplinirea menirii morale a fiecăruia"- citat din marele teolog grec, Hristu Andrutsos. Iar atunci când apar şi pruncii, iubirea sporeşte; şi aceasta începând cu iubirea lui Dumnezeu, deoarece este împlinită porunca la fel de veche precum aceea a Cununiei – adică din vremea Edenului dintâi, cel în care s-a aflat Adam cu soţia sa Eva.

Am putea spune şi pentru că se realizează în vremuri şi locuri pământeşti imaginea cea mai tainică şi mai sfântă, imaginea Sfintei Treimi; căci zic tot Sfinţii Părinţi că o oarecare asemănare între comuniunea Sfintei Treimi – Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh – ne oferă comuniunea dintr-o familie – tata, mama şi copilul.

Ţinând seama de cele expuse până acum, dar şi de pericolele ce stau în calea dezvoltării armonioase a comunităţii familiale şi ecclesiale, în această zi a Ortodoxiei creştine să rugăm pe Bunul Dumnezeu – a Cărui implicare revelaţională a ajutat la desăvârşirea credinţei noastre, cât şi pe Născătoarea de Dumnezeu şi Pururea Fecioara Maria – care împreună cu părinţii săi ne oferă imaginea celei mai sfinte familii, să ne şi desăvârşim în credinţa în care ne-am născut şi am crescut.

+Irineu, Episcop Vicar

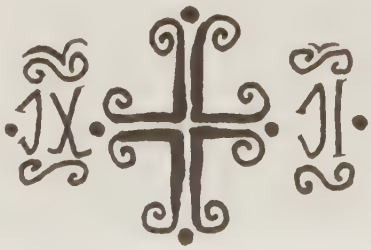

Aniversarea a 20 de ani de la Sfinţirea Bisericii Sf. Treime din Miramar, Florida

Din încredinţarea I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel, Prea Sfinţitul Episcop Vicar Irineu a participat la festivităţile de sărbătorire a aniversării a 20 de ani de când biserica din Miramar, Florida a fost sfinţită cu hramul Sf. Treimi, de către I.P.S Arhiepiscop Valerian împreună cu P.S Episcop Vicar (la acea vreme) Nathaniel.

Această aniversare a avut loc anul acesta, pe 7-8 februarie, prin buna organizare şi purtarea de grijă a vrednicului Părinte Protopop Dumitru Viorel Sasu, parohul bisericii. Evenimentul sărbătoresc a început cu vecernia de sâmbătă seara, oficiată de P.S. Episcop Irineu asistat de un sobor de preoţi şi diaconi, împreună cu un număr mare de credincioşi. A doua zi dimineaţa, în faţa sfintei biserici, Prea Sfinţitul Irineu a fost întâmpinat de P.C. Părinte Protopop Dumitru Viorel Sasu, parohul bisericii din Miramar, P.C. Preot Ioan Sfera, de la Biserica Sf. Cruce din Hollywood, P.C. Preot Romulus Barr, de la Misiunea Sf. Andrei din Brooksville, P.C. Preot Adrian Bălescu de la parohia Sf. Ana din Jacksonville şi, nu în ultimul rând, decanul de vârstă P.C. Părinte Romulus Radu, şi Ierodiaconul Sebastian Dumitraşcu.

Parastas la mormântul ctitoriilor bisericii, familia Corneliu şi Ruxandra Bota.

Dumnezeiasca liturghie a fost oficiată în biserica ctitorită de vrednica de pomenire familie Rucsanda şi Corneliu Bota. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul bisericii Sf. Cruce din Hollywood, Florida. În cuvântul de învăţătură, Prea Sfinţitul Episcop Irineu a pomenit dragostea şi devotamentul ctitorilor, Rucsanda şi Corneliu Bota, atât pentru biserica de enorie, cât şi pentru Episcopia Ortodoxă Română din America cu sediul la Vatra Românească. De asemenea a mai fost subliniat rolul tineretului în viaţa şi viitorul Bisericii din America şi statornicia lor în Biserica Ortodoxă. Au fost transmise tuturor celor prezenţi salutul şi binecuvântările I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel cu aceasta ocazie aniversară.

În timpul predicii la aniversarea bisericii.

La sfârşitul Sfintei Liturghii, P.C. Părinte Protopop Sasu a mulţumit Prea Sfinţitului Irineu pentru participare şi tuturor preoţilor prezenţi, precum şi credincioşilor aflaţi în număr mare la eveniment. S-a oficiat apoi slujba parastasului la mormintele ctitorilor, care-şi dorm somnul de veci lângă altarul bisericii.

Aniversarea celor 20 de ani s-a încheiat în sala bisericii cu un banchet festiv oferit de Reuniunea doamnelor din parohie, unde s-au servit mâncăruri cu specific românesc, buna dispoziţie fiind asigurată de un frumos program artistic.

Multumind pentru toate binefacerile revărsate asupra preoţilor şi credincioşilor acestei parohii la acest ceas aniversar, rugăm pe bunul Dumnezeu să dăruiască tuturor multă sănătate, împliniri cu realizări şi bucurii sfinte.

La mulţi şi binecuvântaţi ani!

Participant

Filmul "Patimile Lui Hristos"

La 26 Februarie, 2004 a avut loc prezentarea, în premieră mondială, a filmului "Patimile lui Hristos" ("The Passion of the Christ", literal tradus, "Patima lui Hristos"), în regia, binecunoscutului actor, Mel Gibson.

Fimul este un monument de profesionalism şi o remarcabilă realizare artistică. (Între altele, întregul dialog este purtat în limbile Aramaică şi Latină.) Incă mai înainte de a fi fost prezentat, filmul a fost atacat, sălbatec şi fără merit, de către cei care au respins şi resping pe Hristos şi de către cei care le stau slugi celor dintâi. Dar acest detaliu nici măcar nu are importanţă prea mare şi el nici nu ar trebui să surprindă.

Filmul lui Mel Gibson a fost făcut într-o manieră de reportaj şi el prezintă în detaliu şi realist ce au însemnat, ca torturi şi suferinţă fizică şi morală, Patimile Mântuitorului. Regizorul nu foloseşte nici un fel de artificiu. El prezintă suferinţa aşa cum a fost: crudă, umilitoare, fără raţiune. Tipologic, filmul se încadrează în categoria căreia îi aparţin şi tablourile "Răstignirii" făcute de către Velasquez şi Holbein. Unde moartea este prezentată dur, ireversibil, unde nu mai poate exista nădejdea că ar fi cu putinţă învierea unui trup răsucit, terfelit, găurit, sângerat, sfârtecat. Ori, mai limpede spus, că dacă un asemenea trup a înviat atunci nu încape îndoială că Dumnezeu este în mijlocul nostru. Aceste lucruri se încumetă Mel Gibson să le arate şi spună unui public, în majoritate secularist şi indiferent şi unor "fundaentalişti", care nici nu se mai ostenesc să citească textul Sfintei Evanghelii mulţumindu-se cu texte incomplete şi luate din context din "Vechiul Testament," ce le sunt prezentate de către "înţelepţi" cu credinţiale teologice şi spirituale foarte dubioase. In fond mesajul filmului este destul de simplu.

"Patimile lui Hristos" îl obligă, pe cel care vede filmul, să se redefinească pe sine în raport cu Mântuitorul. Să înţeleagă bine că de aceste Patimi toţi oamenii, cei care au fost şi cei care suntem, colectiv şi individual, suntem vinovaţi prin păcat, prin indiferenţă şi prin tăcere. "Piatra pe care nu au luat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns să fie pusă în capul unghiului. Oricine va cădea pe această piatră va fi sfărâmat, iar pe cine va cădea ea, îl va zdrobi" (Luca, 20,17-18).

Filmul "Patimile lui Hristos" este şi un avertisment.

Un avertisment adresat unei lumi pustiită sufleteşte, unei lumi aflată, din nou, sub povara lozincii satanice, "cine nu este cu noi, este împotriva noastră," unei lumi în care sistemele de rachetă şi anti-rachetă încearcă neputincios să înlocuiască îngerii, unei lumi în care tot mai desluşit răsună tunetul mâniei lui Dumnezeu.

Alexandru Nemoianu

A Fi Una Întru Hristos

Efeseni 2:14-22, mai ales v. 18: *"Că prin El şi unii şi alţii într'un singur Duh avem calea deschisă spre Tatăl".*

În perioada cuprinsă între anii 33 şi 66 d.Hr., Biserica creştină era alcătuită în mare majoritate din evrei şi era centrată în jurul Bisericii "mamă" din Ierusalim. În anul 66 d.Hr., o revoltă populară, condusă de naţionalişti evrei fanatici, a respins stăpânirea romană. Sub comanda lui Tit, fiul împăratului roman Vespasian, romanii au asediat Ierusalimul şi au reuşit să readucă oraşul sub controlul roman. Ierusalimul a fost pustiit (anul 70) şi prima epocă din viaţa Bisericii creştine, ca minoritate în cadrul religiei iudaice, a luat sfârşit pentru totdeauna. În acea vreme timpurie, înainte de războiul împotriva evreilor, legătura strânsă dintre iudaism şi mişcarea creştină a modelat ideile şi acţiunile majorităţii primilor credincioşi. Domnul Iisus – ca Hristos şi Mesia (Trimisul, Unsul) al iudeilor – a fost înţeles ca împlinire a făgăduinţelor din vechime, făcute prin prooroci în Scripturile Vechiului Testament. Chiar şi Apostolii au continuat să se închine în Templu (F.A. 3:1). Totuşi, Dumnezeu pregătea Biserica pentru schimbările ce aveau să vină. Cu puţin înainte de anul 40 d.Hr., Domnul l-a chemat pe Saul din Tars (care va deveni Sfântul Pavel) în slujba Sa (F.A. 9:1-9) ca Apostol al neamurilor (F.A. 9:15). La fel ca toţi Apostolii (F.A. 10:34,35), Sfântul Pavel a înţeles că vechile neînţelegeri dintre evrei şi neamuri s-au sfârşit. Scriind comunităţii din Efes, alcătuită în mare majoritate din ne-evrei, el a accentuat experienţa tangibilă a tuturor creştinilor: în jurul altarului nu există decât o singură comuniune şi părtăşie, în care toţi sunt "...concetăţeni ai sfinţilor şi casnici ai lui Dumnezeu" (Ef. 2:19). Existenţa unei singure comuniuni şi părtăşii este mesajul central al fragmentului acesta din Epistola către Efeseni şi acesta rămâne valabil pentru Biserica din întreaga lume.

În vremea Sfântului Pavel existau mari dificultăţi în rezolvarea multitudinii de diferenţe sociale şi etnice dintre creştini. Noul Testament evidenţiază urme ale acestei lupte. Astăzi, după două mii de ani, Biserica încă se mai luptă să actualizeze unitatea ei de comuniune şi părtăşie. Datorită păcatului, Biserica se confruntă şi acum cu problema depăşirii deosebirelor etnice şi sociale. Biserica Ortodoxă din America se frământă cu jurisdicţii care ţin de originile lor etnice. Probleme similare au apărut şi în ţările fostei Uniuni Sovietice. Orientul mijlociu se luptă în continuare cu diferenţele etnice. Dar noi să ne încredem în părtăşia pe care o avem! Sfântul Ioan Evanghelistul ne învaţă: "...dacă umblăm întru lumină, aşa cum El însuşi este lumină, atunci avem părtăşie unul cu altul şi sângele lui Iisus, Fiul Său, ne curăţeşte pe noi de tot păcatul" (1 In. 1:7). Pentru actualizarea unităţii noastre întru Hristos, se cere să lucrăm în sinergie cu Dumnezeu ca să ajungem la împlinirea a ceea ce El a realizat; căci "...acum, întru Hristos Iisus, voi care altădată eraţi departe, aţi devenit aproape prin sângele lui Hristos" (Ef. 2:13).

Cont. la pag. 24

Notă: În urma problemelor ridicate în societatea americană de legiferarea "căsătoriilor" dintre homosexuali considerăm potrivit exprimarea punctului de vedere creştin ortodox.

PĂCATUL HOMOSEXUALITĂŢII

Aţi putea, domnule Thomas Brecht, în calitate de psiholog, să comentaţi asupra homosexualităţii? Se pare că se vorbeşte despre ea peste tot. Cum să reacţionăm când suntem întrebaţi despre poziţia Bisericii faţă de acest subiect. Este o boală? Este o problemă morală?

RĂSPUNS:

Într-o epocă în care homosexualitatea sau "preferinţa sexuală alternativă" a devenit larg acceptată, chiar şi de către mulţi creştini heterodocşi, se cuvine a se formula nişte răspunsuri la întrebarea dumneavoastră. Subiectul este delicat, chiar jenant, fiind ceva despre care, cu câteva decenii în urmă, abia dacă se discuta vreodată în public. Acum a devenit un subiect obişnuit de conversaţie.

Trebuie să ţinem cont de faptul că Asociaţia de Psihiatrie din America a declarat acum câţiva ani că homosexualitatea nu reprezintă o problemă psihiatrică sau emoţională, decât în cazul în care pacientul o consideră ca atare. Această declaraţie este acum luată în discuţie în multe cercuri psihiatrice şi psihologice, mulţi terapeuţi refuzând să trateze homosexualitatea ca pe o tulburare mentală.

Aceasta este o inversare interesantă de roluri pentru specialiştii care ţin la funcţia lor de diagnostician. De fapt, ca titlu neoficial, putem menţiona faptul că mulţi specialişti în boli mentale, care au participat la congresul în care homosexualitatea a fost scoasă de pe lista de diagnostice, au confirmat faptul că organizaţiile de homosexuali au făcut mari presiuni asupra delegaţilor. Această activitate de lobby-ing a început chiar în momentul în care delegaţii au intrat în sală pentru a vota! Un delegat şi-a manifestat chiar indignarea faţă de modul în care Convenţia a fost manipulată - de parcă ar fi posibil ca o boală să nu se mai bucure de atenţia terapeuţilor numai pentru că majoritatea a votat aşa!

În general, pacienţii homosexuali pe care i-am consultat în anii în care am practicat psihoterapia se împart în două categorii: În prima categorie intră cei care nu sunt mulţumiţi cu această situaţie, iar în a doua, cei care sunt convinşi că homosexualitatea face parte din "identitatea" lor. În ambele cazuri, există o nemulţumire ascunsă, astfel încât chiar şi al doilea tip de pacient - şi el vine pentru tratament - simte inconştient că ceva este în neregulă. Este vorba aici, pur şi simplu, de influenţa grupurilor de homosexuali, care se erijează în terapeuţi liberali de alinare a conştiinţelor, dar şi de o biserică a homosexualilor care susţine astfel de înclinaţii şi care a dat satisfacţie homosexualilor în problema lor, care nu este una reală. O astfel de satisfacţie iluzorie are tot atâta logică pe cât are neutralizarea unei nenorociri printr-un vot majoritar.

În tratarea pacienţilor homosexuali am recurs adesea mai întâi la un punct de vedere behaviorist. Impulsul homosexual pe care aceştia îl încearcă este în esenţă neutru din punct de vedere al evoluţiei personalităţii lor, astfel că el se poate concentra fie asupra sexului, fie asupra unui proces creativ, nesexual. Cu alte cuvinte, "homosexualitatea" poate fi percepută ca un răspuns dobândit - unul care este în mod tragic consolidat de cei care prezintă această condiţie ca pe o stare "naturală" sau o "alternativă" pozitivă. Pacientul homosexual trebuie tratat ca şi cum energia sa a fost greşit direcţionată. Iar terapiile care pornesc de la această ipoteză chiar dau rezultate.

Mai există, desigur, şi dimensiunile psihodinamice ale homosexualităţii, cum ar fi ura faţă de sine, faţă de familie şi de societate. Comportamentul sexual aberant este astfel folosit pentru a-i pune pe ceilalţi într-o situaţie jenantă şi umilitoare sau pentru "a le plăti cu vârf şi îndesat" celorlalţi. Dar comportamentul homosexual se învaţă şi se consolidează. El poate fi canalizat într-o altă direcţie. Odată realizat acest lucru, putem să luăm în consideraţie cu seriozitate factorii psihodinamici care duc la un comportament aberant.

Ca să rezumăm, vom spune că homosexualitatea este strâns legată de impulsurile psihologice greşit direcţionate, de modurile de comportament nepotrivite şi de problemele psihodinamice care ating profunzimile personalităţii. Este o boală, în sensul strict al acestui cuvânt.

În ceea ce priveşte homosexualitatea şi semnificaţia morală a acesteia, trebuie să subliniem faptul că Biserica Ortodoxă există pentru reînnoirea omului, pentru readucerea lui la o stare sănătoasă, dumnezeiască. Tot ceea ce este imoral ţine nu de nerespectarea unei legi, ci de încălcarea legilor "naturale" ale fiinţei umane. Nimic nu poate fi mai imoral ca pângărirea chipului dumnezeiesc al omului, pângărire care îl acoperă de păcat. De aceea, caracterul extrem de imoral al homosexualităţii trebuie înţeles din punctul de vedere al degradării umane. (...)

Nici un creştin ortodox nu ar trebui să-i condamne pe cei care au căzut în păcat. El ar trebui să încerce să îl readucă la sănătatea spirituală pierdută. În cazul homosexualităţii, cine neagă faptul că, din punct de vedere moral, această înclinaţie este greşită, îşi asumă cumplitul risc de a îndruma greşit o fiinţă umană, respingând astfel posibilitatea de vindecare a celor care au nevoie de tratament.

Dr. Thomas Brecht

Extras din cartea "Elemente de Psihologie pastorală Ortodoxă", de Arhiepiscopul Hrisostom de Etna Ed. Bunavestire Galati, 2003

GRAVITATEA SODOMIEI SAU A HOMOSEXUALITĂŢII

Gravitatea sodomiei ca păcat de moarte. Am amintit, tinere, nu de puţine ori în convorbirile noastre, că păcatul desfrânării, sub toate manifestările lui, e o abatere gravă de la planurile Creatorului. Un amestec nepermis şi revoltător. Cine comite acest păcat, calcă legile firii şi acest lucru nu poate rămâne nepedepsit. Căci legea aceasta a fost dată pentru binele firii, iar cine o calcă se pedepseşte pe sine însuşi. Sub această perspectivă se cuvine să privim şi păcatul homosexualităţii, împotrivirea faţă de legile firii, de data aceasta fiind maximă. Mi-e chiar ruşine să-ţi descriu nelegiuirea acestui păcat, bărbatul preferând bărbat, iar nu femeie. Actul homosexual trebuie văzut drept o parodiere blasfemiatoare a rânduielii lăsate de Dumnezeu, o slujbă neagră malefică ce înmulţeşte răul în lume. Prin orice alt păcat de desfrânare, diavolul lucrează prin om ca printr-un instrument al său. Prin homosexualitate, mai mult, acţionează ca printr-o slugă credincioasă. Căci această nelegiuire neagă până şi realitatea bărbatului şi a femeii, contestând astfel ordinea firească a lumii şi, în acelaşi timp, ordinea ei spirituală, şi pe Creatorul. Mai presus de orice, acest păcat neagă adevărata iubire dintre bărbat şi femeie, fenomenul divin care purifică natura umană şi o ridică prin actul căsătoriei până la înălţimea unei taine sfinte. Cu alte cuvinte, tăgăduieşte iubirea divină trăită într-o iubire umană. Iată cum diavolul încearcă să fure divinitatea lumii acesteia. Homosexualul, omul desfrânat care şi-a trădat iubirea, este un individualist prin excelenţă, care nu urmăreşte decât satisfacerea unor plăceri impudice, ca şi a unui egoism exacerbat, păcatul împotriva firii devenind, pentru el, unicul sens al existenţei sale. Se poate considera un om liber, cum adesea se pretinde? Liber de sub legile Creatorului, dar rob înlănţuit al unei patimi care îl torturează profund, îl nelinişteşte şi îl asupreşte. Dacă ar fi sincer, ar recunoaşte loial că atâta vreme cât îşi caută fericirea pe aceste căi cu totul nepermise, fără să vrea, soarbe cu nebunie amărăciunile infernului. De aceea, nu poate călca atât de grav o lege a firii, fără să i se atragă atenţia.

Sodomizarea, urmare a desfrâului generalizat din vremea noastră. Vorbind despre homosexualitate, ne referim la un păcat care, potrivit Sfintei Scripturi, cere o anumită pedeapsă, o sancţiune încă din viaţa aceasta. Şi încă una groaznică. Să zicem că statul nu vine să pedepsească acest viciu, dar natura este mai severă aici ca orice alt judecător pământean. Din cauza desfrâului a nimicit potopul viaţa pe pământ şi din cauza homosexualităţii, în special, a nimicit focul de pucioasă pe locuitorii Sodomei şi Gomorei (de unde şi denumirea păcatului, "sodomie") iar în zilele noastre o pedeapsă şi mai groaznică decât a apei şi a focului, este pierderea conştiinţei păcatului în noua lume ce se profilează în viitor şi pierderea sănătăţii trupeşti prin îmbolnăvire cu virusul HIV. În ce priveşte prima pierdere, este de remarcat faptul că homosexualul de astăzi a alungat din conştientul forului său lăuntric ideea nefirescului vieţii sale, în întunericul inconştientului, unde stăpânesc monştri. De aici şi năzuinţa lui de a impune şi altora stilul său de a fi, crearea unor structuri sociale proprii, constituite sub forma unor asociaţii ce organizează manifestări, congrese, asociaţii de tip satanist sau rock, cu scopul de a perpetua răul în societatea umană. Nedumerit poate de acest trist spectacol ce ţi se deschide în faţa ochilor, ai avea iarăşi dreptul să te întrebi, cum a devenit posibilă apariţia acestui fenomen de masă în sânul civilizaţiei contemporane? Nu în alt fel, decât drept urmare a desfrâului generalizat în zilele noastre, păcat nespovedit şi nepocăit. Unde sunt în vremea noastră canoanele Sfinţilor Părinţi? Cât despre pedeapsa îmbolnăvirii cu virusul HIV, ţi-am vorbit, cred, suficient într-o convorbire a noastră anterioară..Nici una dintre pedepsele ce survin în urma săvârşirii păcatului, nu au evidenţa aceea pe care o are SIDA (AIDS). De aceea, te-aş îndemna să reţii aceste cuvinte, pe care chiar aş voi să ţi le fixez cu litere de foc în cugetul tău: O răzbunare groaznică îl poate lovi pe acela care cu viaţa sa nelegiuită pângăreşte frumuseţea firii omeneşti! Sodomia poate să-ţi ruineze conştiinţa, să-ţi distrugă sănătatea şi să te ducă în mormânt încă din fragedă vârstă. Deci, atenţie!

Mişcarea sodomistă provocatoare de revoltă împotriva tradiţiei familiale creştine. Nu aş vrea să omit a-ţi spune nici aceea că în străinătate activitatea activiştilor homosexuali din şcoală se conjugă cu a educatorilor despre sex, despre care ţi-am vorbit mai mult. Pe lângă intenţia acestor activişti de a iniţia pe elevi în practicile sodomiste, în cazul că reuşesc, au planul de a-i porni la ură împotriva părinţilor, de a-i face să vadă în ei nişte părinţi bigoţi, retrograzi, homofobi, precum şi nişte terorişti de dreapta, exploatând din plin criza în care se găsesc adolescenţii la vârsta lor. Un elev câştigat de ei va contesta valorile şi chiar existenţa familiei sale. Rupându-se de propriul său cămin părintesc, chiar numai ca un homosexual în devenire, el nu va mai avea nici identitate personală şi nici una etnică, nu va ţine de o tradiţie şi nu se va simţi solidar cu nici o cultură. Activiştii despre care vorbim mai ştiu şi cât de aproape sunt practicile onaniste de cele sodomiste, prin care nu se urmăresc decât satisfacţiile plăcerilor senzuale. Un alt punct din acelaşi program priveşte crearea în sufletul elevului a unei revolte împotriva tradiţiei familiale şi a ordinii creştine a vieţii, care condamnă, amândouă, starea păcătoasă în care ajunge să se complacă cel în cauză. În vederea realizării acestui deziderat, una şi aceeaşi mişcare sodomistă caută să înregimenteze pe adolescent într-un curent de opinie care susţine că păcatul şi răul nu există ca atare şi că el nu rezidă decât în părerile

Cont. la pag. 24

Despre Post

Pentru desăvârşirea morală a credincioşilor, Sfânta Noastră Biserică, a orânduit, alături de rugăciune, un alt mijloc deosebit de eficace, şi anume postul.

Înţelegem prin post reţinerea voluntară, pe un anumit timp, de la unele mâncăruri şi băuturi în scop religios moral, precum şi înfrânarea de la toate lucrurile lumeşti, de la toate dorinţele rele, pentru a ne face rugăciunea cu uşurinţă şi a câştiga harul lui Dumnezeu. Deci, pe de-o parte, ferim trupul de prea multă mâncare şi băutură şi, pe de alta, ferim sufletul de păcate, vicii şi ispite care ne îndepărtează de Dumnezeu.

Postul este de origine şi instituire divină. El a fost cerut iudeilor de legea Vechiului Testament. Astfel, Moise a postit 40 de zile şi de nopţi (Ieş. 34,28), ca şi proorocul Daniil (Dan. 9,3). Iisus, fiul lui Sirah, afirmă despre post: *''nu fi nesăţios întru toată deşertăciunea şi nu te apleca la mâncăruri multe. Că în mâncărurile cele multe va fi durere şi nesaţul va veni până la îngreţoşare. Pentru nesaţ, mulţi au pierit; iar cel înfrânat îşi va spori viaţa''* (Ecles. 37,32-34). Postul este folositor în timpul judecăţilor lui Dumnezeu (Ioil 1,14), în vreme de nenorociri şi primejdii (II Regi 1,12), în vreme de întristare (Jud. 20,26). El trebuie să fie însoţit de rugăciune (II Regi 12,16), de mărturisirea păcatelor (Dan; 9,3-6) şi de smerenie (Deut. 9,18). Prin post s'au mântuit ninivitenii (Iona 3,4), prin post şi rugăciune a bine plăcut Domnului împăratul şi proorocul David, după căderea în desfrâu şi ucidere (Ps. 101,10); prin post sau mântuit cei trei tineri şi n-au ars în cuptorul Babilonului (Dan. 1,18) şi tot prin post a închis Daniel gura leilor (Dan. 6,23-24).

Proorocul Isaia a sintetizat astfel, roadele postului: *''Nu ştiţi voi postul care-Mi place?*-zice Domnul. *Repeţi lanţurile nedreptăţii, dezlegaţi legăturile jugului, eliberaţi pe cei asupriţi şi sfărâmaţi jugul lor. Împarte pâinea la cel flămând, adăposteşte în casă pe cel sărman, îmbracă pe cel gol şi nu te ascunde de cel de un neam cu tine''* (Is. 58,6-7).

În Noul Testament, însuşi Mântuitorul a postit 40 de zile şi de nopţi în pustie, înainte de a începe activitatea Sa publică (Mt. 4, 1-2). El ne-a învăţat cum să postim spunând: *''Când postiţi, nu fiţi trişti ca fariseii; căci ei îşi smolesc feţele, ca să arate oamenilor că postesc; adevărat grăiesc vouă, îşi iau plata lor. Tu însă când posteşti, unge capul tău şi faţa ta o spală, ca să nu arăţi oamenilor că posteşti, ci Tatălui tău, care este în ascuns, şi Tatăl, care vede în ascuns, îţi va răsplăti ţie''* (Mt. 6,16-18). Tot Mântuitorul ne spune că diavolul nu poate fi izgonit decât cu post şi rugăciune (Mt. 17,21).

Au postit şi Sfinţii Apostoli, cum scrie Sf. Pavel: *''Ci în toate înfăţişându-ne pe noi înşine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtori, în bătăi, în temniţe, în tulburări, în osteneli, în privegheri, în posturi''* (II Cor. 6,4-5). Acelaşi Apostol spune că postul trebuie să fie însoţit de rugăciune (I Cor. 7,5) şi că trebuie ţinut în aşa fel încât să nu primejcuiască sănătatea omului (I Tim. 5,23).

Tot din Noul Testament aflăm că Sf. Ioan Botezătorul a postit în pustie, hrănindu-se cu lăcuste şi miere sălbatecă (Mc. 1,6). Postul este o faptă de virtute, de înfrânare a poftelor trupului şi de întărire a voinţei, o formă de pocăinţă deci, un mijloc de mântuire. În acelaşi timp, postul este un act de cult, adică o faptă de cinstire a lui Dumnezeu, deoarece este o jertfă — renunţarea de bună voie la ceva ce este permis — zvorâtă din iubirea şi din respectul faţă de Dumnezeu. Postul este şi un mijloc de desăvârşire, un semn văzut al râvnei noastre spre asemănarea cu Dumnezeu şi cu îngerii Săi, care nu au nevoie de hrană. În acest sens, Sf. Simeon al Tesalonicului spune: *''Postul este lucrul lui Dumnezeu, căci Lui nu-i trebuie hrană.''*

Postul este trupesc şi sufletesc. Postul trupesc poate fi, după asprimea lui:

a) ajunare totală sau desăvârşită, atunci când nu mâncăm şi nu bem nimic o zi întreagă (Ieş. 34,28; Mt. 4,2);

b) ajunare parţială sau post aspru, când mâncăm numai spre seară mâncăruri uscate (Dan. 4,2; Mt. 3,4);

c) postul comun sau obişnuit, adică înfrânarea de la mâncărurile de dulce (carne, peşte, vin, ouă, lactate);

d) postul uşor, când se face dezlegare la peşte, vin şi untdelemn, la anumite sărbători care cad în timpul posturilor mari.

De precizat că romano-catolicii postesc cu peşte, ouă şi lactate.

Biserică Ortodoxă a rânduit zile şi perioade de post şi anume: posturi de o zi, ca miercurile şi vinerile de peste an, ziua Înălţării Sf. Cruci (14 Septembrie), ajunul Bobotezii (5 Ianuarie) şi ziua Tăierii Capului Sf. Ioan Botezătorul (29 August), precum şi posturi de durată ca: postul Sf. Paşti (7 săptămâni), în amintirea Patimilor Domnului şi pentru pregătirea trupească şi sufletească pentru Sf. Înviere; postul Naşterii Domnului sau al Crăciunului (6 săptămâni), postul Sf. Marii (1-14 August) şi postul Sf. Apostoli (variabil ca durată). Rânduiala acestor posturi este descrisă în Tipicul cel mare al Bisericii.

Sunt scutiţi de postul trupesc copiii, bolnavii, bătrânii, militarii, cei din internate, cei neputincioşi precum şi călătorii. Dreptul de a scuti de post îl are episcopul locului, iar în cazuri grele şi urgente, preotul duhovnic.

Postul sufletesc, de la care nimeni nu-i scutit, înseamnă înfrânarea şi reţinerea de la fapte, gânduri şi vorbe necuviincioase, adică întărirea sufletului în lupta cu ceea ce este dăunător adevăratei vieţi creştine (Rom. 6,12). Ortodoxia, ca şi Catolicismul, învaţă că lucrul esenţial la post este nu atât reţinerea de la hrană, cât efectul acestei reţineri, adică înfrânarea şi dominarea poftelor şi patimilor, deci înduhovnicirea omului. În general, Biserica creştină cere ca postul să nu fie considerat ca scop în sine, ci numai ca mijloc pentru desăvârşirea morală a credincioşilor.

Sfinţii Părinţi ai Bisericii laudă şi recomandă postul, pe care ei l-au practicat în viaţa lor şi care i-a ajutat pe drumul anevoios al desăvârşirii, prin asceză, înfrânare şi rugăciune. Astfel, Sfântul Vasile cel Mare spune: *''Cucereşte-te şi sfieşte-te, omule, de bătrâneţea şi vechimea postului, pentru că de-o vechime cu lumea este porunca postului. Căci din rai s'a dat această poruncă, atunci când a zis Dumnezeu lui Adam: Din toţi*

pomii raiului poţi să mănânci, dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit'' (Fac. 2,16-17).

Sf. Ioan Gură de Aur adăuga: *''Postul potoleşte zburdălnicia trupului, înfrânează poftele cele nesăţioase, curăţă şi înaripează sufletul, îl înalţă şi-l uşurează.''*

Asterie al Amasiei precizează: "Află, creştine, că îngerii sunt paznicii apropiaţi ai casei celui ce posteşte. De aceea, să iubim înfrânarea ca să fim iubiţi de îngeri *''Postul este prietenul sfinţilor. Postul este începutul oricărei fapte bune, şi după cum meşterii nu pot, fără unelte, să-şi indeplinească meseria lor, tot aşa şi sfinţii nu pot fără post, să săvârşească fapte mari cu ajutorul harului divin.''*

''Postul este rugător către Dumnezeu, vrednic de cinstit, mijlocitor demn de credinţă; postul dobândeşte îndată bucuriile pentru care aducem rugăciune lui Dumnezeu. De aceea, cei credincioşi şi iubitori de Dumnezeu, cu bucurie şi veselie să se apropie de zilele înfrânării.''

Postul este trebuitor şi sănătăţii noastre, el fiind cerut chiar de buna noastră vieţuire trupească şi sufletească. Dar, pentru noi creştinii, postul este şi rămâne o datorie cerută nouă de Dumnezeu şi de Biserică, un act de cinstire al Creatorului, căci renunţarea voluntară, pe un anumit timp, la anumite mâncăruri şi băuturi şi de la anumite plăceri fireşti, se face din iubire faţă de Dumnezeu şi cu scopul desăvârşirii noastre morale.

Să încercăm, în acest an, să postim şi să ne rugăm mai mult ca de obicei, pentru noi, pentru familiile noastre, pentru cei dragi lăsaţi acasă. Pe lângă abţinerea de la mâncăruri şi băuturi, să ne înfrânăm gândurile cele rele, care pot răni pe aproapele nostru, să ne înarmăm cu puterea rugăciunii celei neostenite şi să ajungem, cu vrednicie la marele praznic al învierii Mântuitorului Iisus Hristos. Prin faptele milosteniei, prin curăţia gândurilor şi prin puterea purificatoare a iertării, să devenim fii adevăraţi ai Părintelui luminilor.

RUGĂCIUNEA SF. EFREM SIRUL

Doamne şi stăpânul vieţii mele, duhul, trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, nu mi-l da mie.

Iar duhul curăţeniei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-l mie, slugii Tale.

Aşa Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor.

AMIN.

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

Articol preluat din volumul ''Istorie şi credinţă,'' Bucureşti, 1997.

EDUCAREA CREŞTINĂ A FAMILIEI

Postul Paştelui

Este drept ca noi, creştinii să aşteptăm marea sărbătoare a Paştelui pregătindu-ne, cu tot sufletul nostru, pentru primirea ei. Postul Paştelui, sau Postul Mare, este perioada premergătoare Paştelui în care noi încercăm cât putem mai bine, prin abţinerea de la anumite mâncăruri, prin fapte bune, prin oprirea faptelor rele, prin milostenii, prin spovedanie şi împărtăşanie, să ne curăţăm sufletul pentru aşteptarea învierii Domnului.

Când spunem că ţinem post, sau postim, înseamnă că pentru o perioadă de timp nu mâncăm carne, ouă, produse lactate. În Postul Paştelui este dezlegare la peşte (adică se poate mânca peşte) în ziua de Buna Vestire (25 Martie) şi în Duminica Floriilor. "Că Postul este o poruncă dumnezeiască, n-avem decât să ne gândim la porunca pe care a dat-o Dumnezeu celor dintâi oameni: ‹‹şi a poruncit, spune dumnezeiasca Scriptură, Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: Din toţi pomii grădinii vei mânca, dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănânci, fiindcă în ziua când vei mânca vei muri››. Cuvântul acesta "să nu mâncaţi" nu este, oare, o poruncă a postului?"....Porunca postului a întărit-o Iisus Hristos prin dumnezeiasca Sa pildă, postind patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi..... Şi sfinţii apostoli amintesc că ei de multe ori posteau şi că mai înainte de orice lucru bun, ţineau post şi făceau rugăciuni, sau făceau rugăciuni cu posturi." (Cazania)

Când ţinem post, chiar dacă ni se pare uneori greu, trebuie să ne aducem aminte că ţinem acest post din dragoste pentru Dumnezeu, pentru că vrem să ne apropiem cât mai mult de omul cel nou, curăţit de păcate. Iată ce spune Sfântul Teodor Studitul despre modul cum trebuie să ne purtam în timp ce postim: "Fraţilor şi părinţilor, bun este postul, numai de va avea şi pe însoţitoarele lui, pe cele care i se cuvin lui, care sunt: pacea, buna voire, buna ascultare, blândeţea, milostivirea şi toate celelalte, câte sunt îndreptările bunătăţii."

În Postul Paştelui este bine ca fiecare creştin să se mărturisească, să se căiască pentru păcatele făcute, să primească dezlegarea de păcate şi cu sufletul curăţit să ia Sfânta Impărtăşanie. "În secolul al III-lea Tertulian aseamăna mărturisirea păcatelor cu arătarea rănilor în faţa medicilor. Cei ce nu le descoperă din ruşine, mor roşi de ele .....Origen consideră şi el mărturisirea păcatelor la preot ca o arătare a rănilor sufleteşti la medici, pentru vindecarea lor prin penitenţa ce li se recomandă " (Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă). Tot în cartea Părintelui Stăniloae mai citim: "... mărturisirea însăşi îl înalţă pe om, întrucât ea include căinţa smerită pentru păcatele mărturisite şi voinţa de a se elibera de stăpânirea lor. ... De ce e necesară mărturisirea păcatelor pentru iertarea lor? Încă Tertulian a observat că Domnul nu cere mărturisirea păcatelor pentru că nu le-ar cunoaşte, ci pentru că mărturisirea lor e un semn de căinţă reală şi un semn de pocăinţă, fiind în acelaş timp un semn de încredere în Dumnezeu şi preotul care-L reprezintă". Şi după cum doctorul dă doctorie bolnavului, aşa şi preotul dă un canon pentru vindecarea sufletului bolnav.

Cont. la pag. 24

Educarea ... *Cont. de la pag. 23*

În Postul Paştelui e bine să facem fapte de milostenie, să mergem mai des la biserică, să ne rugăm mai mult şi să citim mai des din Biblie.

Întrebări pentru părinţi:

- Luăm noi în serios Postul Paştelui? Dacă noi îl luăm în serios şi copiii noştri îl vor lua. Le citim noi din Biblie şi îi încurajăm să citească din Biblie despre Patimile lui Iisus Hristos, despre răstignirea Sa şi apoi despre învierea Sa? Ne-am îngrijit noi să le procuram copiilor noştri o Biblie pe care să o poată citi şi înţelege cu uşurinţă în limba pe care o cunosc ei mai bine? În acest sens, pentru copiii şi adulţii care nu pot citi în limba română, The Orthodox Study Bible (care se poate procura şi de la Episcopia noastră) este absolut necesară.
- Ne-am dus copii mici (până la 7 ani) la împărtăşănie? Le-am explicat copiilor noştri ce este spovedania şi de ce este necesară, ce este împartăşania şi de ce este necesară şi ne-am îngrijit ca ei să se ducă la spovedanie şi să primească Sfânta împărtăsanie? Le-am dat noi un bun exemplu spovedindu-ne şi împărtăşindu-ne? Încercăm să fim mai blânzi în perioada Postului şi să avem pace în casă? Le arătăm casnicilor noştri iubire pentru ca şi copiii să înveţe de la noi să arate iubire, iar nu ceartă fără rost?
- Încercăm, măcar în această perioadă a Postului să nu ne uităm şi nici pe copiii noştri să nu-i lăsăm să se uite la filme cu mesaje opuse moralei creştine? Dar oare, în această confuzie generală, mai ştim noi ce e bine şi ce e rău şi mai putem noi să ne susţinem ideile noastre în faţa adolescenţilor care sunt complet derutaţi de imoralitatea din jur?
- Ne-am întrebat vreodată: dacă mâine murim, unde ajunge sufletul nostru? Dacă ar fi să mor în două zile, ce greşeli mai pot repara?
- Ne-am făcut datoria de părinţi faţă de sufletele copiiilor noştri? Le luăm haine, le dăm mâncare. Dar sufletele? Dacă mâine copilul meu are un accident de maşină, ce se va întâmpla cu sufletul lui? "E copil nevinovat", o să spuneţi. Dar cine poate fi nevinovat în ziua de azi când cu ştiinţă sau fără copilul e expus la atâtea capcane spirituale?
- Când eram copil nu înţelegeam de ce, când se termina Lăsatul Secului mama îşi făcea cruce şi spunea: "Să ne ajute Dumnezeu să trecem Postul cu bine". Acum parcă înţeleg un pic mai mult şi zic şi eu ca şi dânsa: Să ne ajute Dumnezeu să trecem Postul cu bine, să ne curăţim sufletele, şi să ne facem cu vrednicie datoria de creştini, noi şi familiile noastre!

Maica Preoteasă

A Fi Una ... *Cont. de la pag. 19*

Ce se cere, deci? Trebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să ne conştientizeze faţă de unitatea pe care o avem întru Hristos. Unitatea este un fapt realizat de Dumnezeu; "căci El este pacea noastră, El, Care'n trupul Său a făcut din cele două [lumi] una... ca să-i clădească'ntru Sine pe cei doi într'un singur om nou..." (v. 14,15). Să facem din unitatea noastră o pricină de bucurie şi desfătare şi o intenţie de a arăta tuturor "care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Cel ce pe toate le-a zidit..." (Ef. 3:9).

Versetul citat la începutul acestei meditaţii afirmă că Domnul Iisus a realizat unitatea noastră prin sângele Lui vărsat pe Cruce. Pe măsură ce acceptăm această unitate întru Hristos, Dumnezeu ne cere să conlucrăm cu toată fiinţa noastră împreună cu Duhul Sfânt, pentru ca El să ne curăţească de orice spurcăciune legată de dezbinarea păcătoasă şi de preferinţele noastre egoiste. Acceptând lucrarea Sa, El ne va schimba inimile, minţile şi faptele până ce vom experimenta unitatea întru Hristos, până ce fiecare se va bucura de calea deschisă spre Tatăl, fără vreo urmă din întinăciunea existentă în această lume. Să conlucrăm împreună cu Duhul Sfânt până când El va sălăşlui pe deplin în fiecare comunitate şi în fiecare inimă, până când toţi şi toate se vor potrivi şi vor creşte "...spre a fi locaş sfânt întru Domnul" (v. 21).

Treime preasfântă şi preabinecuvântată, luminează-ne prin revărsarea Sfântului Duh spre a ajunge la împlinirea unităţii pe care o avem ca Trup unic al Hristosului Tău!

(Articol preluat din Dynamis)

Gravitatea ... *Cont. de la pag. 21*

oamenilor şi, prin urmare, oricând poate fi considerat o virtute sau chiar o stare de graţie a lumii. Iată ce vrea să însemne pentru sodomism un adolescent: un om cu o gândire desfrânată, corupt şi pervers, bun consumator de plăceri, uşor de condus, instabil din punct de vedere emoţional şi intelectual, într-un cuvânt lipsit de idealul şi de moralitatea ce i-o conferă viaţa de familie.

Preot Prof. Dr. Ilie Moldovan

Extras din cartea "Adolescenţa - preludiu la poemul iubirii curate", de Preot Prof. Dr. Ilie Moldovan Editura Renasterea, Cluj-Napoca 2001

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals Postage Paid at Jackson and additional offices

*****AUTO**MIXED ADC 481
SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S13
P41